

BIJ VLAGEN

Journal Koninklijke Nederlandsche Zeil- & Roeivereniging

ALV

Scheepsnamen

Slag bij Pampus

Intussen op de Pi...

Head of the River

www.knzrv.nl

De Qatar Optimist Cup 2014

Lees het verslag van Florine Bramervaer

VOLVO OCEAN RACE FESTIVAL DEN HAAG

18, 19, 20 JUNI

PRESENTED BY
Brunel

HOST CITY
Den Haag

CONCERTEN €25
GRATIS TOEGANG

Music | Sports | Food | Fun

Anouk | Racoon | Golden Earring

DI-RECT | Miss Montreal | Nielson

Typhoon | Gers Pardoel

bolidit **DE BOER** **powerhouse** **ROBECO**

volvooceanracefestivaldenhaag.com

**VOLVO
OCEAN
RACE**

ROUND THE WORLD
THE HAGUE

Van de Bestuurstafel...

Noblesse Oblige.....

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van 17 april 2015 hebben wij afscheid genomen van voorzitter Pieter Keijzer. Pieter was zes jaar lang een zichtbare en duidelijke voorzitter met een uniek thema: hoger en harder. Pieter was niet alleen actief als zeiler in Draak en Pampus, maar hij was ook actief als roeier. Daarnaast ook nog gewoon vrijwilliger in de Zorg.

Bij zijn aantreden stortte de wereld in en begon de economische crisis. Kommer en kwel, verlies van rijkdom, verlies van bezit. Ook voor onze Vereniging leek het er minder rooskleurig uit te zien. Gelukkig kruipen wij nu dan weer uit die crisis en wanneer wij terugkijken zien wij dat onze Vereniging gewoon en onverschrokken is doorgegaan, nota bene fors is gegroeid in activiteiten en financieel erg gezond is. Onder leiding van Pieter is de Vereniging in die barre tijden stabiel gebleven en ook nog eens geruisloos de nieuwe tijd ingerold. Ook zijn onze tradities bewaard gebleven en is de KNZ&RV aantrekkelijk gebleven voor nieuwe en bestaande leden. Het voert te ver om alle hoogtepunten uit de voorzittersperiode van Pieter op te sommen. Ik kan er nog wel een paar noemen. Zo werden het clubhuis en de terreinen ingrijpend gemoderniseerd, kwam een volledige vernieuwing en verbetering van het secretariaat en de systemen tot stand en organiseerden wij het gehandicapt WK en de Dragon Gold Cup. Ook doen wij weer mee aan de Head of the River.

Er waren ook moeilijke situaties waarin Pieter leiding gaf. Zo moesten wij bijvoorbeeld een paar keer van cateraar wisselen. Heel vervelend, niet eenvoudig maar steeds weer opgelost. En ondertussen slaagde Pieter er met zijn bestuur in om allerlei faciliteiten aan de leden te blijven aanbieden. Een groot voorzitter en dan niet alleen in zijn lengte. De Vereniging is Pieter heel veel dank verschuldigd. Het wordt moeilijk om hem te evenaren.

In de Algemene Ledenvergadering hebben wij ook, onder dankzegging, afscheid genomen van Gijs Maks en Wim Zindler als bestuurders. Nieuw zijn verwelkomd Dirk-Jan Zweers, Harald Kruijthof en Jaap Arts.

Het bleek niet makkelijk een opvolger te vinden voor Pieter. Ik heb de speurtocht gevolgd. Iedereen weet dat de tijden veranderd zijn en dat het aansturen van onze KNZ&RV niet eenvoudig is. Voor menigeen een reden om het niet te doen. Uiteindelijk ben ik gevraagd de taak op mij te nemen en ik heb het gedaan omdat ik zeer aan deze Vereniging gehecht ben, omdat wij het momentum dat door het vorige bestuur is opgebouwd moeten vasthouden en omdat ik professioneel bestuurder ben.

Een vereniging is uniek, onze Vereniging is uniek. Er bestaat een correlatie tussen wat leden van de Vereniging krijgen en wat zij zelf in de Vereniging stoppen. Het is waar, als lid kan men zijn contributie betalen en de vlag voeren en dat is het dan. Dat kan de totale relatie zijn. Ik zelf denk er niet zo over. Velen van u gelukkig ook niet. Voor ons is die inactiviteit niet voldoende. Wij wensen meer van onze club. Willen ons er graag thuis voelen. Andere leden kunnen ontmoeten. Aan clubactiviteiten kunnen deelnemen, adviezen aan mede-leden kunnen vragen en zo ook gezelligheid creëren. Daarom juist zijn de meesten van u lid. Daarom stoppen velen van u er ook behoorlijk energie in. Dat heb ik in de afgelopen decennia ook gedaan en als gevolg daarvan heb ik veel van onze Vereniging teruggekregen. Daarom ben ik lid. Ik geloof dat wat voor mij gold en geldt voor u allen ook geldt.

De Koninklijke ziet er behoorlijk anders uit dan vijf, tien of twintig jaar geleden. Dat is maar goed ook. De Vereniging leeft immers en past zich aan aan de huidige tijd, aan de huidige omstandigheden. Daar gaan wij mee door. Wij zullen de jeugdactiviteiten verder ontwikkelen, het roeien blijven ondersteunen, het zeilen in de club verder stimuleren en ondersteunen, onze havens blijven onderhouden en allerlei walactiviteiten blijven aanbieden. Daar stoppen uw bestuur en al die andere vrijwilligers, die de commissies bemannen, veel tijd in. De meeste doen dat naast hun vaak drukke andere werkzaamheden. Zij zijn daartoe bereid en krijgen er ook voor terug. Het personeel van KNZ&RV zet ook overal haar schouders flink onder.

In onze komende bestuursperiode gaan wij veel meemaken. Vanzelfsprekend gaan wij een lustrum vieren. Wat mij betreft met Admiraalzeilen. Dat is toch wel een unieke traditie van onze Vereniging. Vooral ook een fantastisch clubevenement. Een aantal jaren niet meer gedaan maar ik weet zeker dat wij voldoende kennis in huis hebben om het weer op te pakken en te doen slagen.

Ik schat in dat de consequenties van de successen in de jeugd en het roeien ons zullen aansporen om de infrastructuur van de terreinen aan te passen. Dat kan ook. Daar hebben wij immers voorzieningen voor getroffen.

Wij gaan naar alweer een volgende fase in onze Vereniging. Wij zullen ons best doen om de organisatie van KNZ&RV goed te blijven aansturen en de leden datgene te bieden waarvoor zij lid zijn geworden. Onderweg verwachten wij daarbij de kritische maar vooral positieve ondersteuning van u. Dank u wel.

Guido van Berkel, Voorzitter

Het Bestuur

V.l.n.r.:

Jaap Arts

(penningmeester)

Harald Kruijthof

(ondervoorzitter/roeien)

Jan Wilkens

(secretaris)

Guido van Berkel

(voorzitter)

Eveline Mutsaers

(jeugd)

Willem Beunis

(hgt)

Florence Sluis

(wal)

Dirk-Jan Zweers

(ondervoorzitter/zeilwedstrijden)

Wist u dat:

De aanmeldingen voor het volwassenzeilen lopen storm! Zowel voor de J24 als voor de Laser! Alleen zijn er nu te weinig instructeurs. Wie wil een mede-verenigingslid blij maken met het plezier van kunnen zeilen: het vraagt 3-6 avonden per jaar. Geef je op via volwassenzeilen@knzrv.nl.

Marja Beunis

Oproep

Voor komend seizoen is de Zeilwedstrijd commissie op zoek naar leden die het leuk vinden om te helpen bij wedstrijden. Vooral leden in het bezit van Vaarbewijs II en het Ribvaardigheidsbewijs zijn zeer inzetbaar!

Wat houdt dit helpen in ?

Er moeten boeien uitgelegd worden en indien nodig verplaatst. De vlaggen moeten gehesen en gestreken worden, de finish volgorde moet genoteerd worden, het comité moet voorzien worden van koffie en er moet vooral veel gelachen worden. Kortom als vrijwilliger van het wedstrijdcomité hoeft je geen wedstrijdzeiler te zijn; enthousiasme en het leuk vinden om met een groep mensen er voor te zorgen dat wedstrijden goed verlopen is de 'vereiste'.

Enkele wedstrijden die op het programma staan dit jaar, zijn o.a. de combi Amsterdam (jeugdwedstrijden), de Flevo race, de Eastern Hemisphere Championship Star, de ZZR en natuurlijk onze eigen Clubkampioenschappen.

Voor meer informatie of om u op te geven kunt u zich wenden tot Ann Dobbmann 06-53 35 54 70 of ann.dobbmann@gmail.com

zeil-, club-, en scheepvaartnieuws in het kort

PITSTOP

De Volvo Ocean Race pitstop in Scheveningen is van 18-20 juni a.s. Op de website www.volvoceanracefestivaldenhaag.com is het programma te vinden. Het evenement is gratis toegankelijk en iedereen is welkom om te komen kijken of aan de activiteiten deel te nemen. Naast alle deelnemende zeilhelden zijn topartiesten te bewonderen (o.a. Golden Earring, Anouk en Raccoon). Voor de concerten in de avonden moeten kaarten worden gekocht.

TEAMZEILEN

De Nederlandse Club Kampioenschappen Teamzeilen worden dit jaar op 17 & 18 oktober gehouden. Net als voorgaande jaren weer in de Maashaven in Rotterdam. Team Muiden heeft behoefte aan versterking van snelle, vaardige wedstrijdzeilers, leeftijd maakt niet uit. Save de date en geef je op bij het secretariaat, dan hoor je in de loop van de zomer hoe en wat.

LASER-RADIAAL

Berend Ramuz, Scipio en Olin Houtman hebben zich met 15 andere jonge Nederlandse Laserzeilers tijdens het Paasweekende in een Franse Europacup gestort. Ze hebben een 41e, 36e en 56e plaats afgedwongen in een veld van 150 Radialen. Voor de laatste 50 in de 'ranking' regende het DNF's vanwege de ijsskou en de harde wind. Al met al een mooi evenement in de prachtige baai van Brest.

LASER WK-S

Medemblik is komende zomer het centrum van een deel van de Laserwereld met het WK voor Laser 4.7 van 6-14 augustus en het WK Standard under 21 van 15-22 augustus. Leuk om voor de kust van Medemblik langs het veld te kijken als je deze zomer in de buurt van Medemblik zeilt!

OPTIMISTEN

De Optimist Club Nederland organiseerde het weekeinde voorafgaand aan de bekende 'Easter' op de Braassem een familiedag voor Optimistzeilers. Teams en trainers van alle verenigingen in Nederland waren welkom. Met een aftrap door Lisa Westerhof deden bijna 90 Optimisten mee aan de gezamenlijke trainingsdag. Optimisten-ouders en Bestuur beleefden met een lunch en een vergadering een mooie start van het nieuwe seizoen. De Easter, het weekeinde daarna, trok dit jaar 240 Optimisten uit 19 landen. Nog altijd mogen de eerste 85 Nederlandse Optimistzeilers van de selectiewedstrijden van het jaar ervoor meedoen. Het Paasei van 2015 ging naar de Finse Lucas Karlemo.

29-ER

KNZ&RV jeugd-leden Hilde den Boer, Saskia Visser, Storm Rechsteiner en Quinten Bramervaer maken furor in de 29-er. Tijdens de U4 wedstrijden dit voorjaar is de Koninklijke ook in die klasse dus goed vertegenwoordigd.

KONINGSSLOEP

In het Scheepvaartmuseum wordt de laatste hand aan de restauratie van de Koningssloep gelegd. Op het kenniscentrum van de site www.hetscheepvaartmuseum.nl/kenniscentrum/artikelen | 30 staat een verslag over de haken en ogen die dat met zich meebrengt. Onder andere stelt de goudlaag van de beeldengroep met Neptunus de restaurateurs voor een dilemma, maar voor de start van Sail Amsterdam ligt de sloep vast en zeker mooier dan ooit in de hal van het museum.

Bij Vlagen

journaal van de knz&rv

Voor nadere informatie over het adverteren in Bij Vlagen contact opnemen met het secretariaat, telefoon 0294 - 261540.

redactie

Simon Keijzer, Paul Koch, Madelon Oostwoud, Marieke Poulie, Tjabien Wissenraet

redactie-adres

Postbus 30, 1398 ZG Muiden
tel.nr. 0294 - 261540
e-mail: secretariaat@knzrv.nl

art-directie/vormgeving

Tjabien Wissenraet

drukwerk

MediaCenter Rotterdam

foto's

Foto's zijn afkomstig van leden tenzij anders vermeld

De redactie is verantwoordelijk voor het plaatsen van artikelen, niet voor de inhoud van redactionele bijdragen van medewerkers en lezers. Zij behoudt zich het recht voor in overleg met de auteur(s) bijdragen in te korten en/of te wijzigen. Bijdragen dienen ondertekend te zijn en mogen maximaal 1000 woorden lang zijn, foto's ca 1 MB groot. Het Bestuur van de KNZ&RV is niet verantwoordelijk voor de inhoud van Bij Vlagen. Overname van artikelen is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

© 2015 Koninklijke Nederlandse Zeil- & Roeivereeniging

Inzenden tekst en foto's
BV nr.3/2015, vóór 15 juli 2015,
tjabien-w@planet.nl

DE REDACTIE VAN BIJ VLAGEN ZOEKT REDACTIELEDEN

De Bij Vlagen verschijnt 4 x per jaar:

Januari, Mei, Augustus, Oktober

Leden met journalistiek bloed nodigen wij uit een kort verslag te schrijven over een evenement naar keuze.

Opsturen met mooie foto's (graag voor 15 juni) naar secretariaat@knzrv.nl

Ook zoekt Bij Vlagen iemand die de advertentie acquisitie op zich wil nemen.

Wij verheugen ons op jullie reacties!

De Redactie Bij Vlagen

Van de redactie

Met het geluid van de start van de 6e etappe van de Volvo Ocean Race op de achtergrond schrijf ik 'van de redactie' voor Bij Vlagen nr 2 2015. Hoe anders is deze start dan de start van de laatste ALV. U was er niet bij? Jammer, u heeft wat gemist. De Sociëteit als een volgende 'Kroeg voor de Boeg'. Of krijgen de leden de Sociëteit terug in de vorm zoals zij ooit bedoeld was?

In dit nummer nemen we u mee op reis naar de voormalige koloniën. Florine Barmervaer verhaalt over haar "wintersport" in Qatar en Turkije. Ook het laatste nieuws over (gratis) navigatie-apps omtrent houden wij u niet. U wordt bijgepraat over de Koningssloep, de ramp op de rede van Vlieland en we stellen de nieuwe leden aan u voor.

De afgelopen weken is er ook geroeid, en hoe. Eerst een nieuwe 8+ dopen, vervolgens Vechten op de Vecht, de Head of de River roeien en die op de Darth en tegen de tijd dat deze Vlagen uw brievenbus laat kleppen zijn de Gigs druk bezig met het WK op de Scilly's. Tussendoor is er ook nog tijd gevonden om een bootje te bouwen. Ze zitten niet stil de leden.

Van een winterslaap voor de jeugd was ook al geen sprake. De Pi is goed onder handen genomen en is nu weer klaar voor een nieuw seizoen. Nieuwe Heintjes stellen zich aan u voor zodat u weet wie u op de Noordkop tegen kan komen. Ook de trainingen van de 29ers zijn al in volle gang. 'Never a dull moment' zouden de Engelsen zeggen. Laat dit het motto voor het komende seizoen, nee; de komende jaren zijn.

Inmiddels is het roer overgenomen door een nieuwe kapitein, een schatbewaarder en een hoogbootsman die ieder zijn eigen koers bepaalt. De redactie kan niet in de toekomst kijken, wel kunnen wij u informeren; iets dat wij, met uw hulp en hopelijk binnenkort weer op volle redactionele sterkte (zie vacature bovenaan deze pagina) met veel plezier zullen doen.

Wij houden u graag op de hoogte.

Paul Koch

De redactie v.l.n.r.: Simon Keijzer, Marieke Poulie, Tjabien Wissenraet, Paul Koch, Madelon Oostwoud.

Inhoud

Van de Bestuurstafel	5	Nieuwe Ledenavond	22
Koersberichten	6	Startschot	24
Van de redactie	7	Een schip bouwen	27
Navigatie Apps.	8	Heintjes stellen zich voor	28
Heerensociëteit	9	29ers	29
Op Reis	10	Op de Pi	30
Scheepsnamen	15	Doop Mirage	32
Weer eens wat anders...	16	Head of the River	33
Sociëteitsavond	17	Vechten op de Vecht	34
Kroeg voor de Boeg	17	Slag bij Pampus	35
ALV	18	Head of the Dart	38

Navigatie op je Ipad of Android Tablet

Er is de laatste jaren veel veranderd en mogelijk geworden ten aanzien van navigatie op je tablet of zelfs je telefoon. Veelal als back-up van vaste systemen zoals computers op de kaartentafel of specifieke navigatie schermen van bijvoorbeeld Garmin of Raytheon. De meeste smartphones en tablets hebben een ingebouwde GPS. De volgende apps kunnen veelal worden gedownload via GooglePlay (Android) en/of iTunes.

www.yachtingworld.com/yachts-and-gear/top-ipad-yacht-apps-63083

NAVIGATIE APP'S

Transas iSailor

www.isailor.us
iSailor heeft een enorme database. De kaarten zijn gebaseerd op vectorkaarten en worden met grote regelmaat ge-update. De app is kosteloos, de kaarten moeten worden gekocht. De kaart updates zijn gratis.

TimeZero

www.maxsea.com/maxsea_timezero_ipad_app
TimeZero maakt deel uit van MaxSea, het bekende kaart en routeringsprogramma. Bij deze app kan je gebruik maken van rasterkaarten. Kaarten kunnen per gebied worden gedownload. In- & uitzoomen gaat razendsnel. De app heeft zelfs een 3D perspectief wat heel handig is bij het invaren van onbekende havens. De app is gratis. De kaarten moeten worden betaald.

Navionics

www.navionics.com/en/mobile-pc-app
De meest gebruikte app. Vergelijkbaar met TimeZero. De app is gratis, de kaarten moeten worden aangeschaft. Updates waren gratis maar krijgen nu ook een prijskaartje. Zeer bruikbaar en eenvoudig uit te breiden met o.m. een waypoint functie.

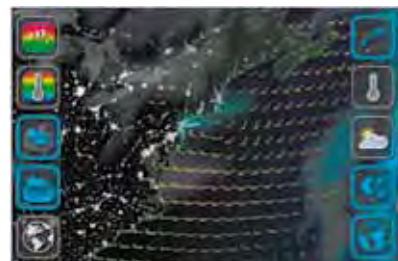

WEERBERICHT APP'S

Sailgrib

www.sailgrib.com
Geeft weermodellen uit verschillende bronnen. Momenteel alleen nog verkrijgbaar voor Android. Bezit meerdere polar diagrams. Routeringsmodule kan worden gekocht. Basis app is gratis.

Weather 4D

www.weather4D.com
Niet zoveel mogelijkheden als bij Sailgrib maar geeft wel een 3D plaatje. Helaas niet gratis.

Windfinder

6 daagse heldere tabellen voor vrijwel elke plek ter wereld. Gratis!

Predict Wind

Idem als Windfinder en ook gratis.

Meteo Marine

Kustweerbericht voor West-Europa incl. Middellandse Zee. Gratis!

Zeeweer

Het actuele weer en golfgegevens, op zee en langs de hele Nederlandse kust. Gratis!

GETIJDEN APP'S

DGS Tides

Wereldwijde info en gratis!

Het Getij

Dit is de meest complete getijden app voor Nederland en de Noordzee. Gratis!

Zeeweer stroomatlas

Alle 91 getijkaarten uit de HP33 stroomatlas voor Noordzee, Waddenzee en Zeeland.

GPS GERELATEERDE APP'S

Mad Mutt Marine Navigator

Waypoint, log, anker alarm, etc. Gratis!

SailDroid

Basisinstrumenten. Makkelijke info voor bij de stuurstand. Gratis!

Sailing Tactician

Basis info. Mooie vormgeving & gratis.

Samengesteld door
Reinier Wissenraet

De Koningsvloep, een apart scheepje in dienst van Oranje van 1816 tot 2014

In het afgelopen winterseizoen stonden de bijeenkomsten van de Heerensociëteit weer in ruime belangstelling van onze leden, zo ook op 19 maart j.l. toen Dr. Maarten Kaptein voor een breed gehoor een boeiende lezing hield over de culturele, historische en nautische aspecten van De Koningsvloep, een apart scheepje in dienst van Oranje van 1816 tot 2014.

Onze vorstelijke sloepen begonnen met Napoleon, die in 1811 per (keizer) sloep in Rotterdam werd ingehaald. De Koningsvloep werd door de regering aan Koning Willem I in 1816, bij de troonsbestijging, formeel cadeau gegeven. Echter voor de vooruitstrevende Willem was de sloep niet modern genoeg en liet dan ook voor 107.000 gulden een moderne radarstoomboot bouwen, de Leeuw genaamd.

De huidige statiesloep, ontworpen door C.J.Glavimans, werd in 1818 afgebouwd op de Marinewerf in Rotterdam. Het duurde 23 jaar voordat Willem II haar in 1841 bij zijn inhuldiging voor het eerst gebruikte. Sindsdien is deze Gouden Koets te water 23 keer ingezet, steeds bij feestelijke gebeurtenissen in gezelschap van het Koninklijk Huis, zoals de ontvangst van buitenlandse gasten (Shah van Perzië in 1889, Koning Haakon van Noorwegen in 1954).

Koningin Wilhelmina was een grootverbruiker van de Koningsvloep. In haar regeerperiode verlieten talrijke stoomboten de vaderlandse werven. Deze tewaterlatingen werden opgeluisterd door het gebruik van de Koningsvloep. De sloep werd voor het laatst gebruikt tijdens het zilveren huwelijksfeest van Koningin Juliana en Prins Bernhard in 1962. Zoals gebruikelijk werd de sloep door Adelborsten van de Koninklijke Marine bemand, die bij de vele oefeningen en repetities evenwel geen rekening hadden gehouden met de hoge Koninklijke Standaard.

De restauratie van de gouden ornamenten is in handen van Ton van Loon

Onder de brug Nieuwe Amstelbrug werd de Standaard ternaauwernood door Prins Bernhard 'gered' en met enige vertraging de tocht voortgezet.

In 1983 verhuisde de Koningsvloep naar het Scheepvaartmuseum en is in het afgelopen jaar grondig gerestaureerd. Vanaf dit najaar is zij aldaar weer in volle glorie en gebruiksklaar te bewonderen. Maarten Kaptein sprak de hoop uit dat Koning Willem Alexander in de voetsporen van Koningin Wilhelmina treedt en met de Koningsvloep officiële gelegenheden bijzonder luister bij zet.

Matthijs van den Adel
Voorzitter Heerensociëteit

Pas de Deux goes Samantha

Noot van de redactie: Dit reisverslag heeft door ruimtegebrek in de Bij Vlagen een tijdje op de plank gelegen. Het moest voor plaatsing in de Bij Vlagen ook worden ingekort. Het volledige verslag en meer foto's zijn te vinden op de website www.pddeux.nl.

De keuken

Tananga Baai

Tananga straatbeeld

Simon Bolivar

Puerto Velero

Oranjestad, Aruba, 2 - 3 januari 2014

Een nieuw zeilavontuur: met de Samantha van Fred Duin van Aruba naar Panama. Aan boord: Fred Duin, Lida Eppenga (partner van Fred), Mieke Leusink (een vriendin van Lida) en ondergetekende. Het weer is slecht bij aankomst. Tropische regenbuien en veel wind. De beslissing om nog een dag te blijven liggen is niet moeilijk. Het weer laat zich de volgende dag wat beter aan zien. De passaatwind staat nog fors door. Rond het middaguur zullen we de Renaissance Marina verlaten en voor anker gaan bij het vliegveld om daar uit te klaren. Morgen bij het eerste daglicht vertrekken we voor ca. 260 NM naar Santa Martha, Colombia. Gisteren gingen we naar het Flamingo eiland, waar de oranje/roze flamingo's gewoon op het strand lopen en uit je hand eten. Voer is te koop op het strand uit een snoepautomaat. Voorts liepen we een zo genaamd nature trail door het mangrove bos.

We zijn in Colombia: Taganga Baai en Santa Marta, 6 - 9 januari 2014

Gisterenavond om ca. 19:00 uur lieten we ons anker zakken voor het vissersdorpje Taganga in de gelijknamige baai in Colombia. De overtocht begon bewolkt met een spat regen en met een bak wind van achteren, waarin Samantha zich prima thuis voelde. Eenmaal in de territoriale wateren van Colombia verschenen de bergen van de Sierra Nevada van Santa Marta majestueus aan de horizon. We konden Santa Marta net niet meer voor zonsondergang bereiken en Fred besloot om in de Baai van Tananga de nacht door te brengen. Van de nieuwe jachthaven van Santa Marta hadden we alleen de coördinaten en geen zeekaart. Het donker was nog even een uitdaging, maar eenmaal binnen verkenden we snel de lampen en de feestmuziek van het dorp.

De volgende dag ons verbaasd over de feestelijke stemming die hier overal de boventoon viert in dit backpackers paradise. Later leerden we dat het dit weekend het einde is van de vakantie periode in Colombia.

De nacht van onze aankomst werd dat al luidruchtig gevierd. Maandag 6 januari, drie koningen, is in Colombia een nationale feestdag. Die ochtend kwam ook Dino Alfonso aan boord, een uiterst vrolijke en ook behulpzame scheepsagent die de enorme papierwinkel van onze inkla-

ring in Colombia verzorgt. We blijven de hele dag in Taganga. 's Avonds is het feest op straat met veel muziek, dansen en artiesten. In de ochtend gaan we anker op varen om de hoek naar de gloednieuwe Marina van Santa Marta. Santa Marta is de oudste stad van heel Zuid Amerika. In de stad kijken we onze ogen uit. Het is een nieuwe en heel intensieve belevenis. Het oude centrum is mooi gerestaureerd, ook al zijn ze daar nog lang niet mee klaar. Iedereen hier is nieuwsgierig en velen proberen met ons te praten. Alleen Mieke spreekt een beetje Spaans en ik ken ook een paar woorden. Het is allemaal heel grappig. Dit avontuur mag nog weel een poosje zo doorgaan. Vanmiddag willen we proberen om met de bus naar de Hacienda van Simon Bolivar te gaan. Hij verbleef hier de laatste jaren van zijn leven en werd hier in eerste instantie ook begraven.

La casa di Simon Bolivar

De busrit was een belevenis op zich. Met 16 mensen in een busje voor 8 inzittenden. De deuren en de ramen staan open en de bus stop op verzoek. Er is wel een vaste route. De chauffeur vertelde ons keurig waar we moesten uitstappen, daarbij geholpen door de andere passagiers. Simon Bolivar, EL LIBERTADOR van zes Latijns-Amerikaanse landen, is nationale held #1. Niet alleen in Colombia, maar ook in de andere vijf landen (Peru, Bolivia, Venezuela, Ecuador en Panama). In Venezuela is de nationale munteenheid, de Bolivar, naar hem genoemd. Bolivar stierf op 17 december 1830 in het Colombiaanse Santa Marta op het landgoed, thans museum, Quinta de San Pedro Alejandrino, waarschijnlijk aan tuberculose. Het bezoek aan het huis waar deze held zijn laatste dagen sleet, is indrukwekkend en het museum, dat geheel in de natuur staat is helemaal open. Alles is heel goed bewaard gebleven en voor veel Colombianen is het een soort bedevaartsplaats. Het stoffelijk overschot van Bolivar werd aanvankelijk in de grote Kathedraal van Santa Marta bijgezet, maar later overgebracht naar Caracas in Venezuela, zijn geboorteland.

Minca, dorp in de Sierra Nevada Santa Marta

De volgende ochtend om 08:00 uur stond onze chauffeur, Hannibal, met zijn auto aan de poort van de marina om ons mee te nemen naar de bergen van de Sierra Nevada Santa Marta, een uitloper van de Andes. Onze eerste bestemming is de, van oorsprong indiaanse, nederzetting, Minca. Het dorp ligt op 600m hoogte. We willen eigenlijk naar het gebied boven het dorp, naar de bovenloop, met vele watervallen, van de Rio de Minca. De weg naar boven is een uitdaging. Eerst lijkt het nog wat, maar als we de stad eenmaal uit zijn, wordt het snel slechter. Voorbij Minca zijn het meer gaten met daartussen asfaltrestanten. We stoppen bij een houten kroegje langs de weg voor koffie. Het is een zelf opgetrokken wegrestantje, waar we heerlijke biologische Colombian Coffee krijgen en dat proef je.

De hele familie is aan het werk om voedsel voor de gasten later op de dag voor te bereiden. Het ruikt geweldig, maar wij gaan verder. We vergapen ons aan het fantastische uitzicht over de vallei en de achterliggende bergen. De dichte vegetatie heeft alle schakeringen van de kleur groen. Een paar kilometer verder omhoog parkeren we de auto en gaan te voet verder in het natuurgebied van de Pozo Azul. Een prachtig natuurgebied met veel begroeiing, bloemen, vlinders, libellen en watervallen. We komen aan bij een cascade van verschillende watervallen. Een spectaculair verschijnsel. Sommige poelen zijn diep genoeg om er een duik in te nemen. Alleen ik doe dat. Dat is heel verfrissend, maar wel koud. We lopen een klein stukje terug naar een steil pad omhoog dat ons brengt bij Faunal. Dat is een voormalige suikerplantage, die nu wordt geëxploiteerd als een biologische farm, annex mini camping site, annex nature-trail. Het doel van het nature trail is bird watching in optima forma. Voorts wonen er boomapen en boomegels (die we allebei niet hebben gezien). We verschalken met de camera wel enige tropische vogels en we zien de hummingbirds hangen voor de bloemen in de bomen. We voelen als waren we Tarzan en Jane in dit gebied. Er is geen elektriciteit. En de bewoners van de farm improviseren alles zelf. Terug in de marina zijn eindelijk de laatste documenten voor onze inkling aangekomen. De nieuwe inhoud van de lege gasfles zou er 48 uur geleden al zijn, maar die krijgen we ook vandaag. Het weerbericht laat zich een stuk beter aanzien dan de heftige omstandigheden van gisterenavond en -nacht. We willen weer verder. Nu alle formaliteiten eindelijk zijn afgerond, kan dat ook. Later op de avond trekt de wind echter weer aan tot 40+ knopen en we besluiten om morgen vroeg te gaan.

Langs de kust van Colombia: Puerto Velero, 10 januari 2014

Vanochtend om 07:00 uur vertrekken we bij het eerste daglicht richting onze nieuwe bestemming. We gaan niet in één keer de 100+ mijlen naar Cartagena zeilen. Zowel de grib files, als de Windfinder en Windguru websites, hebben ons een matige NO wind voorspelt, met in de middag vlagen tot max. 27 knopen. Er klopt helemaal niets van. Een uur na ons vertrek hebben we al vlagen tot 35 knopen wind en een nare hoge korte rollende zee recht van achteren. Met twee reven en een half weggerold voorzeil, gaat het prima en onze snelheid over de grond is regelmatig >9 knopen. Ongeveer halverwege is een baai achter een natuurlijke zandbank, die ons een goede bescherming zou moeten bieden tegen de swell van de Mexicaanse Golf. De zandbank in de vorm van een grote kromme vinger, is laag en geeft ons maar weinig bescherming tegen de wind. Om 15:00 uur valt het anker, dat goed houdt in de bodem van dikke modder. We krijgen prompt bezoek van de kustwacht. De mannen zijn vriendelijk en beleefd. De commandant trekt zelfs zijn schoenen uit als hij over onze reling stapt en vraagt daarna toestemming om zijn zwemvest uit te mogen

trekken. Hij fotografeert met zijn mobiele telefoon niet alleen onze paspoorten maar ook het hele interieur van de Samantha. Daarmee kan hij bewijzen hoe goed hij ons heeft gecontroleerd. Alles wordt in orde bevonden. Het is weer een grappige belevenis, want de captain spreekt een paar woorden Engels en Mieke een klein beetje Spaans. Iedereen moet erom lachen. We zwemmen rond de boot en verder is het een relaxte middag. Morgen weer vroeg op voor nog eens 50+ mijlen naar Cartagena.

Cartagena, 11 januari 2014

De kajuit hangt vanochtend vol met vlaggen, want Mieke is jarig. Om half acht na een snel ontbijt, gaat het anker weer op. De zee is hier niet diep wat ons voor deze dag een ruwe tot soms zeer ruwe zee oplevert. We mogen echter niet klagen, want we waren hier op voorbereid. Lida roept de Port Control van Cartagena op en krijgt te horen dat er in de eerste toegang tot de baai minimaal 4 meter water staat. Dat is voor Samantha genoeg en het scheelt een omweg van ca. 10 mijl. We zeilen tussen de hoge moderne flatgebouwen langs de oevers van de baai door helemaal naar de ankerplaats aan het einde van de baai. We varen op de motor door tot vlak voor de muren van de oude stad. Daarna even zoeken voor een goede ankerplaats tussen de tientallen andere jachten van veel verschillende nationaliteiten. Er ligt ook een catamaran met een Nederlandse vlag, de Tara. Fred gaat met de dinghy met hen kennismaken. Dat leidt er toe dat Frieda en Erno Straatman uit Maasbommel, de uitnodiging aanvaarden om bij ons een drankje te komen drinken. Dat wordt leuk, want we eten uiteindelijk ook met elkaar in de kuip van de Samantha.

Cultuur stad Cartagena, 12 januari 2014

De sfeer van de stad kregen we al binnen bij onze aankomst in de prachtige baai. Enerzijds is er de oude stad (Vieja Ciudad), prachtige gerestaureerd en nog steeds volledig ommuurd, zoals de Spanjaarden na de plundering door Sin Francis Drake de stad beschermd hebben tegen vijandelijke acties. Anderzijds is er de wijk Boca Grande met het strand aan drie zijden, van ver af herkenbaar aan de hoge (tot 40 verdiepingen hoog) woontorens. Cartagena is vol leven. Het is een vakantiestad in optima forma, maar tegelijkertijd is de rijke historie overal aanwezig.

Lida en Fred

Boca Grande

Cartagena

Ustupu

Mamitupu

Voor de grote hitte met de dinghy naar het dock van de Club Nautico (CNC). Daar staan permanent taxi's te wachten om je naar de poort van de oude stad te brengen. Het ritje van 5 minuten langs de baai is al boeiend. We wandelden en paar uur door de oude stad en keken onze ogen uit.

Lunch in een eenvoudige Hamburgeresia is een kleine belevenis op zich. Daarna verder per bus en verkoeling zoeken in het Hard Rock Café met airconditioning midden in de oude stad. Verder lopend door de oude stad komen we langs het Teatro Adolfo Mejía, waar die avond, als afsluiting van het Muziek Festival van Cartagena een opera wordt uitgevoerd. Lida zag kans om vier kaartjes te bemachtigen. Het stuk dat we gaan zien is de Ópera en dos actos La Cenicienta van Gioacchino Rossini (1792 - 1868), oftewel Assepoester!

Het werd een onvergetelijke avond. We genoten van een schitterend zangspel, waarvan we de Italiaanse woorden niet konden verstaan en de Spaanse ondertiteling niet konden lezen. Maar het sprookje kenden we natuurlijk allemaal (ook al was het een nogal vrije interpretatie ervan, zonder glazen schoentje en ook geen pompoen die in koets verandert). Terug aan boord was er veel van deze dag om op terug te blikken.

Ustupu, 16 januari 2014

Het is avond en we liggen voor anker in de luwte van het eilandje Ustupu in de San Blas archipel. De San Blas eilanden vormen een bestuurseenheid, met een status aparte, binnen het land Panama. De naam is Kuna Yala. Het grondgebied omvat de gehele kust vanaf de grens met Colombia tot pakweg 100 km voor Colón, waar het Panamakanaal in de Caraïbische Zee uitkomt, inclusief de honderden eilanden, eilandjes en riffen voor die kust. Kuna Yala wordt bevolkt door de Kuna Yala indianen, een etnisch bevolkingsgroep in Midden Amerika. De status aparte is een verworven recht van deze bevolkingsgroep dat door alle landen in Zuid en Midden-Amerika wordt gerespecteerd.

Gisteren aan het einde van de ochtend vertrokken we uit Cartagena. We voeren in 22 uur de 160 zeemijlen non-stop naar Isla Pinos (Tupbak in Kuna Yala taal). Kortom, een snelle, comfortabele en ook mooie zeiltocht. Ondertussen was het weer wel enigszins veranderd.

Het woei 4 à 5 bft uit het NW. We lagen weliswaar goed beschermd achter de riffen, maar wel in de volle wind en we besloten om hier niet de nacht door te brengen. Maar ons eerste Kuna Yala eiland konden we niet zonder voet aan wal te zetten weer verlaten. We dwaalden door het indianendorp en verbaasden ons over de totaal andere vorm van samenleving dan wij gewend zijn.

Kunu Yala, Mamitupu, 17 januari 2014

Voor ons vertrek uit Ustupu, de grootste nederzetting op de zuidoostelijke San Blas eilanden, maakten we eerst een lange wandeling door het dorp. De bevolking is vriendelijk, nieuwsgierig en sprak ons steeds opnieuw weer aan. Dit dorp is heel anders dan het vorige. De huizen (hutten) staan verder van elkaar en er zijn zelfs een paar stenen gebouwen met een verdieping erop. Waterlopen doorkruisen het dorp op veel plaatsen. De vergelijking met Giethoorn en Venetië gaat niet geheel op, maar het lijkt er wel op. De meeste hutten hebben hun ulu's (kano's van uitgeholde boomstammen) voor de deur liggen en er wordt in de watertjes tussen de huizen met lange takken als vaarbomen gewerkt, "punteren" zou je kunnen zeggen. Ondanks dat we tegenwind hebben zeilen we de hele weg naar onze volgende bestemming, het eiland Mamitupu. We kruisen tussen de riffen en de vaste wal om de volgende opening in het doolhof van riffen en eilandjes te kunnen passeren. De boot loopt als een trein en ruim voor vieren, de zon staat nog hoog genoeg om het verschil in kleur van het water te zien, liggen we voor anker in de luwte van het dicht bevolkte eilandje. Er wonen 1200 mensen op Mamitupu, dat ongeveer dezelfde oppervlakte heeft als het eiland Pampus. De huizen staan hier zo dicht op elkaar dat je door sommige "straatjes" alleen maar zijdelings kunt lopen. Om een aantal huizen heen staat een omheining die een soort compound vormt. Kennelijk zijn dit families die hun huizen bijeen gebouwd hebben en zo een zekere privacy creëren. Het is hier ook veel lastiger om een steelse blik naar binnen te werpen, om zo een glimp van het interieur op te vangen. Morgen verder, naar het volgende feestje in de San Blas archipel van Kuna Yala. Het is hier zo onvoorstelbaar mooi en leuk. De eilanden met hun witte stranden, groene palmen en azuurblauw water, doen je haast denken dat je in de Pacific bent, maar we zijn "gewoon" in de Caraïbische Zee aan de Atlantische kant.

Kuna Yala, Snug Harbour, 18 januari 2014

We liggen voor anker in een opening tussen twee onbewoonde eilanden, achter een rif, volkomen beschermd voor de swell van de passaat op het open water, maar wel lekker in de verkoelende wind. Het ziet er hier uit zoals het paradijs voor velen in hun dromen zou kunnen zijn. Het water is kraak helder en de volle maan geeft ons in de nacht een idee van de omgeving in silhouetten en schaduwen om ons heen.

Los van dit alles liggen we nu op een plaats op de aarde, waar we de Grote Beer, Orion en het Zuiderkruis tegelijkertijd in de hemel boven ons kunnen onderscheiden. Voor de Samantha is dit niet de meest zuidelijke plaats waar de boot ooit was, maar wel bijna. De Suriname Rivier was net een breedte graad zuidelijker. Voor ons allemaal is het wel de meest westelijke plaats waar we ooit met een boot zijn geweest.

Vandaag, met onze zeiltocht hierheen, was weer een prachtige dag. Windkracht vier, niet helemaal op de neus. In verband met het vele manoeuvreren tussen eilandjes en riffen, bleef het grootzeil de hele dag op de giek en zeilden we naar Snug Harbour op alleen de genua. Er wonen hier geen mensen, toch heeft deze plaats een historie. De naam aan dit beschermde plekje tussen de riffen van de San Blas archipel, herinnert aan de Britse schoeners die hier kokosnoten kwamen laden.

Coco Bandero Cays, 19 januari 2014

Als we vanochtend wakker worden is Snug Harbour nog steeds even idyllisch als gisteren. Zwemmen, thee drinken, ontbijten en ons vooral niet haasten. Er komen enige Ulu's voorbij met Kuna. De eerste vraagt ons om het ankergeld te betalen. Fred staat de volgende Ulu met twee mannelijke Kuna erin te woord. Hij stuurt ze meteen weer weg, want volgens hem kwamen ze "cannabis!" aanbieden. Helaas heeft Fred ze niet helemaal goed verstaan, want ze kwamen de "garbage!" ophalen. En die hadden we wel kwijt gewild, want er liggen vier volle zakken in het achteronder!

Coco Banderos Cays:

"..... a group of extremely scenic islands, situated behind a four mile long protective outer reef barrier. The uninhabited islands may be the most beautiful in all of San Blas with their white sand beaches, towering palm trees and Crystal clean waters."

En dat is precies waar we nu liggen. Bovenstaande quote uit de "Panama Cruising Guide" van Eric Bauhaus zegt genoeg.

Soms zit het mee, en soms zit het tegen: El Porvenir, 20 januari 2014

We liggen voor anker vlak naast het begin van de landingsbaan van het belangrijkste vliegveld(je) van Kuna Yala, El Porvenir, net ten Oosten van Punta San Blas. Van hier wilden Mieke en ik op 23/01 naar Panama City terug vliegen, maar dat gaat niet door. Want niet alles zit altijd mee. Echter, de eerste mogelijkheid voor ons om van El Porvenir te vliegen blijkt pas op 27 januari. Dat is balen. We zullen een alternatieve oplossing moeten vinden voor onze transfer naar Panama city.

De omstandigheden aan het begin van de dag zaten gelukkig wel mee. Nog enige ochtendnevel boven de bergen op het vaste land, maar boven zee is het helder en de wind is geruimd naar het NO. Prachtig zeilweer.

Anker op. Afscheid van de beeldschone Coco Banderos Cays. We varen langs nog meer van dit soort tropische prentbriefkaarten. We passeren de Hollandes Cays aan stuurboord en de Lemon Cays aan bakboord. Hoe verder we naar het westen komen, hoe drukker het wordt.

Ondertussen hebben we een tegenvaller. Er komt geen water meer uit de watermaker. Het voorfilter is ernstig vervuild en alleen het plaatsen van een nieuw, schoon, filter is niet genoeg om hem weer aan de gang te krijgen. Niet helemaal toevallig heb ik precies dezelfde watermaker en hij is al een paar jaar geleden afgestudeerd op watermakerproblemen. Met Fred duik ik onderin de boot en we beginnen daar een creatieve herstel-de-watermaker-sessie. Na 1,5 uur slagen we er in om het vuil uit de watermaker te verwijderen zonder het apparaat uit elkaar te halen. Hij maakt zijn slagen weer als voorheen en er komt prima water uit. Ondertussen hebben Mieke en Lida een heerlijke nasimaaltijd gemaakt. We kunnen weer douchen en zo eindigde deze dag in opperbeste stemming. Morgen plannen maken zodat Mieke en ik op de 23e vroeg in de ochtend met de bus naar Panama City kunnen rijden vanaf PortoBello, ruim 50 mijl verderop.

We verlaten Kuna Yala: 21 januari 2014, Isla Grande en Isla Linton

Vandaag gaan we anker op van El Porvenir en verlaten we de San Blas eilanden in westelijke richting langs de kust van Panama. De kust is hier veel hoger en we varen ook veel dichters langs de bergen dan de dagen hiervoor. Door de aanlandige passaatwind die veel vocht vanuit zee meeneemt is het bewolkt en lijkt het te zullen gaan regenen. We draaien uiteindelijk met de wind mee een smalle fjord in, tussen de vaste wal en het Isla Grande vlak voor de kust. Iedereen komt aan dek, want het is verbaasd mooi. "Het lijkt hier de Sognefjord wel!". Beide oevers zijn hoog en er staan villa's en resorts aan beide kanten. Een prachtige en op het oog inspirerende omgeving. Eenmaal aan wal valt het tegen. Vergane glorie. Van wat ooit een vakantielustoord is geweest, is niet veel meer over. Het is er smerig. Huizen zijn half afgebouwd of missen een dak en ramen. Alles is dicht en er zijn nauwelijks mensen. Wat een tegenstelling en het zag er vanaf het water zo veelbelovend uit.

Lotske-Lytske van Frans Cladder

Isla Tiadup

Dog Island

Portobello

Panama City

Aan boord is het prima, we zwemmen, we douchen met water uit de watermaker en de mooie maaltijd komt er toch wel, gekookt door Mieke en Lida. Flesje wijn er bij en het leven is zo slecht nog niet, want het uitzicht bevalt nog steeds goed. Het wordt een onrustige nacht. Er komt 's nachts swell van de oceaan, vlak voor deur, de fjord binnen. We slingeren in onze kooien en het water in de nog maar half gevulde watertanks klotst en bonkt onderin.

We gaan de volgende ochtend vroeg anker op. Iets verder op ligt het eiland Linton en daar zien we ook een mooie ankerplaats, die veel beter beschermt blijkt te zijn. De pilot meldt dat er een grote kolonie apen op Linton leeft.

Fred en Lida gaan aapjes kijken met de dinghy, maar ze zien geen aapjes. Wel is het hier ook weer een prachtige omgeving. We drinken koffie en eten broodjes voor de lunch, die we een dag eerder, in het enige winkeltje dat open was op Isla Grande, hebben kunnen kopen. Bovendien heeft Lida vers brood in de oven gemaakt en dat is een traktatie.

Rond het middaguur anker weer op. We willen naar Portobello, waar meerdere malen per dag een bus vertrekt waarmee Mieke en ik naar Panama City kunnen.

We varen halve wind verder langs de kust. Het landschap is anders. Er zijn nog wel riffen in zee, maar de eilanden zijn hoog en de swell van de passaat op open zee gaat door tot op de kust. Halverwege Linton en de baai van Portobello is nog een soort lagune achter de riffen voor de kust. Tussen de bosschages en achter de palmen ligt een goed beschermde open plek, Panamarina geheten, die een jachthaven lijkt te zijn, maar het is meer een goed georganiseerde verzameling van moorings waaraan je voor en achter kunt afmeren en je veilig en beschermt je schip kunt achterlaten. Het geheel wordt geëxploiteerd door Fransen. Veel schepen liggen hier kennelijk voor langere tijd door hun eigenaren geparkeerd. We gaan er kijken, want zoiets is interessant.

De aanloop is uitdagend. Swell tot aan het rif. Brekers aan BB en aan SB en een smalle opening in het rif met piepkleine rode en groene boeitjes (Rood aan SB en groen aan BB. Precies andersom als in Europa). Achter het rif is het rustig. Je vaart hier op het oog tussen de riffen door, die bij daglicht duidelijk te herkennen zijn.

We varen de omgekeerde weg terug en we zeilen de laatste mijlen naar de baai van Portobello kruisend naar binnen. Het gaat nu werkelijk regenen. Ondanks het druilerige weer, zien we weer een schitterend mooie baai voor ons. Columbus ontdekte deze baai tijdens zijn laatste reis in 1502 en noemde hem Portobello, mooie haven. Deze baai werd aan het begin van de 16e eeuw het belangrijkste centrum voor de verschepping en verhandeling van de duizenden tonnen aan goud en zilver die de Spanjaarden uit Zuid-Amerika roofden. De fortificaties rond de baai en voor het plaatsje, om de aanvallen, van voornamelijk piraten en privateers af te weren, zijn er nog steeds. Zowel Sir Francis Drake als Henry Morgan plunderden Portobello en paktten zo hun deel van de roofbuit van de Spaanse overheersers.

Het plaatsje Portobello is wat slaperig ondanks dat er toch veel te zien is. De oude pakhuizen en kerken zijn er nog steeds en zijn de moeite van het bekijken waard. Zeker als je daarbij bedenkt wat hier vroeger allemaal gebeurd moet zijn.

Mieke en ik hebben na aankomst hun eigen opdrachten. Eerst willen we uitvinden hoe we morgen in de loop van de dag met de bus naar Panama City kunnen komen. Met enige moeite vinden we in een van de oude pakhuizen een Tourist Information Desk met een alleraardigste mevrouw die ons begrijpt, maar geen Engels spreekt. Met het halve woordje Spaans van Mieke en bijgestaan door enige geïnteresseerde omstanders, komen we er uit. De bus vertrekt morgen om 09:10 uur naar Colon en daar stappen we over in de expresbus naar Panama City. Kaartje kopen in de bus, appeltje, eitje en wij zijn opgelucht. Volgende taakje is het vinden van een restaurant waar we Fred en Lida een waardig dankjewel eten kunnen aanbieden en waar we met plastic kunnen betalen, want onze US\$\$ raken op. Een van de omstanders brengt ons eerst naar de ATM, die, zoals gebruikelijk, stuk is en vervolgens naar een prima restaurant aan het water.

De avond is feestelijk met veel lieve dankjewels aan Fred en Lida voor de fantastische tijd die we aan boord van de Samantha met elkaar hebben gehad. De ervaringen waren onvergetelijk. De stemming aan boord was heel erg goed. In totaal was het een ervaring waarvoor we niet alleen dankbaar zijn, maar die we ook niet snel zullen vergeten. De Samantha vaart verder naar het Noorden langs Costa Rica, Nicaragua, Honduras en Belize naar Mexico. Voor Mieke en mij morgen een heel ander avontuur. Met de bus naar Panama City.

Michiel Poulie

Zolang mensen varen geven ze hun schepen namen. Schepen zonder een naam brengen ongeluk. Geloof en bijgeloof spelen daarbij een belangrijke rol. Een van de redenen om een naam te geven aan wat dan ook is vast en zeker omdat je er vertrouwen in stelt en je jezelf er mee wilt vereenzelvigen. In deze rubriek de ruimte om de keuze van de naam van uw boot toe te lichten. In dit nummer de eer aan Frans Cladder die zijn verhaal vertelt aan Simon Keijzer over.... Lotske-Lytske.

Weemoed en schaamte

De vraag naar de oorsprong van de bootnaam Lotske-Lytske vervult mij zowel met weemoed als met een zekere schaamte.

Dat laatste heeft twee oorzaken: Ten eerste, het tjottertje dat deze naam heeft gedragen is al enige tijd niet meer in mijn bezit maar die informatie heb ik tot spijt nog niet doorgegeven aan het secretariaat voor de jachtenlijst.

Ten tweede Lotske-Lytske is een ietwat balorige verfrissing van de naam van mijn eerdere schip, een Cornish Crabber die de naam Charlotte Elisabeth droeg. Op het moment dat de, toen nog naamloze tjotter, de plaats van de Cornish Crabber ging innemen, welke spontaan de Friese fantasie-variant van Charlotte Elisabeth in mij op. op het moment dat ik deze Friese klanken voor de eerste keer in gezelschap gebruikte trok niemand een wenkbrauw op. En zo geschiedde, Lotske-Lytske was benoemd. Maar zoals gezegd, de herinneringen aan mijn geliefde tjotter vervullen mij ook met weemoed. Want zo klein als het scheepje was, zoveel plezier heb ik er mee beleefd. Vooral op de Vecht nabij mijn huis. Voor de rivier had het een perfecte maat.

Prachtige lijn in goud vervuld

De tjotter vond ik overigens op een opmerkelijke plaats: in een vijver in de tuin van de hoboïst Frank van Kooten in Hilversum. De tjotter speelde daar mee in een opvoering van een Haydn-opera, als schip waarmee een prins in een vissershaven aankwam om verliefd te worden op een vissersdochter die natuurlijk uiteindelijk toch ook een prinses bleek te zijn.

De tjotter was voor dit optreden aan de publiekscant met goudverf 'verguld' maar verraadde zijn prachtige lijn niet. Het bootje was speciaal voor deze opera gekocht en na afloop van de speeltijd zocht Frank er een goede bestemming voor.

De Lotske-Lytske op groot water, gefotografeerd door Kees ter Laan. De tjotter is gebouwd door Huntelaar (die er maar enkele heeft gebouwd)

Dat bleek mijn erf aan de Vecht te zijn, want hij herinnerde zich mijn waarderende opmerkingen over de verleidelijke lijn van de tjotter. Na terugkeer van een vakantie vond ik het scheepje als vondeling aan mijn zorgen toevertrouwd en daar heb ik nooit spijt van gehad.

Simon Keijzer

Eerlijkheidsfabriek

Mr L. (Laurien) van Egeraat

☎ 035 - 628 49 92

Mijn stelling is: elke relatie is te redden.

Relatiecoaching, personal coaching.
Ook voor jeugd.

www.eerlijkheidsfabriek.nl

Sociëteitsavond 6 maart

1666: Het Vlie Brandt

Weer eens wat anders...

Waar anderen er voor kiezen de winterperiode met een andere sport dan zeilen bezig te zijn of voor buitenlandse trainingen in te schrijven heb ik net als in de winterperiode 2013-2014 ook deze winter deelgenomen aan verschillende wedstrijden in het buitenland. In december en februari in Doha Qatar en in maart in Bodrum Turkije.

Samen met mijn ouders vertrok ik tweede Kerstdag naar Doha. De Qatar Optimist Cup 2014 was van 27 december - 2 januari. Er waren 31 zeilers uit 14 verschillende landen waarvan 6 zeilers met een Europese nationaliteit. De eerste dagen van het fleetracen was er weinig wind, voor mij best moeilijk om dan een beetje vooraan te varen. De Turkse zeilers Rasim Yasar en Okyanus Arikan waren mijn grootste tegenstanders. Rasim heeft net als vorig jaar de Optimist Cup gewonnen. Ik ben tweede geworden en eerste meisje.

Naast het fleetracen was er een dag in het programma opgenomen voor team racen. Omdat ik alleen maar een paar Turkse zeilers kende heb ik voor het samenstellen van een team de practice race eerst afgewacht. Met een zeiler uit Bulgarije, Duitsland en Zwitserland hebben wij het Mix team gevormd. Ondanks de tegenstand van het Turkse en Qatarese team hebben wij alle round robin wedstrijden winnend afgesloten en het team racen gewonnen. Voorafgaand aan de sluitingsceremonie met een feestelijk diner voor alle zeilers, ouders, coaches & officials werden eerst de relatiegeschenken uitgewisseld en daarna de prijzen uitgereikt. In het kantoor van de President van de Federation hangt nu de Koninklijke wimpel, de glazen plaquette van de Federation staat met een foto in de Pampus bar. Op uitnodiging van de Qatar Sailing & Rowing Federation ben ik voor het geven van een clinic aan de Qatarese zeilers en deelname aan de Sail the Gulf 2015 begin februari naar Qatar afgereisd. Sliepen wij tijdens de Optimist Cup in een hotel, dit keer sliep ik bij een Belgische (Franstalige) familie thuis, heel gezellig.

De coach van de Qatarese zeilers en ik hebben een trainingsprogramma gemaakt en de dagen voor de wedstrijd hele dagen oefeningen gedaan met tacks en boat handling. De Sail the Gulf is een wedstrijd waar ook andere boten dan de Optimist starten zoals de o.a. de 470, Laser 4.7 en de Hobie-16. De eerste dag verliep wat rommelig met problemen rond het vormen van de teams voor het team racen. Met zeer weinig wind, in Nederland zou er niet eens gevaren worden, was het met mijn Nederlandse bouw hard werken tegen de lichtgewicht Aziatische zeilers en stond ik na twee dagen op een 5e plaats. De derde dag was er eindelijk wind, maar omdat de vrijdag in Qatar hetzelfde is als onze zondag werd er pas vanaf 12 uur gestart en werden er maar twee races gevaren. Een 2e en een 1ste plaats nu stond ik 3e overall. Ook de laatste dag was er bijna geen wind en heb ik mijn 3e plaats niet kunnen behouden. Met 3 punten achter op nummer 3 ben ik overall 4e geworden, maar wel eerste meisje. De nummers 1 en 3 van het eindklassement kwamen uit India, de nummer 2 uit Verenigde Arabische Emiraten. Helaas is er tussen de wedstrijden door maar weinig tijd iets van Doha te zien want er zijn hele leuke winkeltjes en gezellige restaurantjes in o.a. de Souq Waqif.

Samen met de nummer 1 van Nederland, Laila van der Meer en mijn vader als begeleider/coach heb ik begin maart meegedaan aan de Bodrum International Optimist Regatta in Bodrum Turkije. Totaal 270 deelnemers, 124 senior en 146 junior zeilers. Laila heeft deze regatta gewonnen, ik ben 38ste in de gold fleet geworden. Deze wedstrijden in het buitenland, waar ik veel leuke zeilers uit verschillende landen heb ontmoet, waren eens een andere manier van overwinteren en een mooie ervaring én hopelijk een goede voorbereiding op het komende wedstrijdseizoen in Nederland. Sommigen zeilers die ik ontmoet heb hebben gezegd zich in te schrijven voor de Dutch Youth Regatta (DYR) van 14 t/m 17 mei in Workum.

Florine Bramervaer

Indrukwekkende beelden en een bevlogen verhaal. Daarmee kwamen op 6 maart historicus Dr. Anne Doedens en eilandbewoner Jan Houter naar de vereniging voor een avond 'verzwegen geschiedenis.'

Beide heren houden zich al decennia met veel passie bezig met de Nederlandse geschiedenis van de 16de tot de 20ste eeuw en gezamenlijk schreven zij het boek 1666: Het Vlie brandt.

Tijdens de sociëteitsavond op 6 maart vertelden Doedens en Houter over de ramp die zich in de vroege ochtend van 19 augustus 1666 voor de rede van Vlieland voltrok: De Engelse vloot onder de vlag van Schout-bij-nacht Holmes voer het zeegepat tussen Vlieland en Terschelling in om daar de 170 schepen tellende voor anker liggende vloot van oorlogs- en volgepakte handelsschepen vernietigden en in brand staken.

Het was een interessante lezing waar door de aanwezigen met veel interesse en aandacht naar werd geluisterd.

De Walcommissie

Kroeg voor de boeg Bar Urca - Rio de Janeiro

Olympisch Kampioen windsurfen Dorian van Rijsselberghe kreeg in 2013 tijdens de nieuwjaarsreceptie de legendarische KNZ&RV Jurjensprijs uitgereikt namens onze vereniging. Van Rijsselberghe zal volgend jaar in Rio de Janeiro proberen zijn Olympische medaille te verdedigen.

De vriendelijke Texelaar verblijft regelmatig in Rio en we hebben hem gevraagd naar zijn 'Kroeg voor de boeg'.

Hoewel de Olympisch kampioen niet drinkt, houdt hij wel van 'home away from home'. Onmiddellijk kregen we antwoord: "Heel simpel Bar Urca. Lekker met z'n allen buiten op het muurtje zitten mensen kijken"

Kortom, Dorian kan iedereen dit prachtige etablissement aanbvelen onder rook van de indrukwekkende Suikerberg aan de Guanabara baai. Het café-restaurant ligt op een steenworp afstand van, het door NOC*NSF gehuurde, huis in de gelijknamige wijk Urca waar onze Oranje-topzeilers regelmatig verblijven.

Bar e Restaurante Urca - Fundado em 1939
Rua Cândido Gaffrée, 205 - Urca
Rio de Janeiro
Tel: + 55 (21) 2295-8744
contato@barurca.com.br

NB Voor de liefhebbers die volgend jaar onze zeilers komen aanmoedigen. Boek een ligplaats in Marina da Gloria.

Toonaangevende sportvereniging aan de Vecht. Met restaurant.

In een overvolle sociëteit opende het zittende bestuur de Algemene Leden Vergadering (ALV) van de Koninklijke Nederlandsche Zeil- & Roeivereniging op 17 april 2015.

De openingsmededeling van het bestuur was dat de wervende activiteiten van de nieuwe cateraar onder de naam "Royaal aan de Vecht" op internet en facebook zijn stopgezet. Het bestuur heeft op de ochtend 17 april alle online communicatie van Royaal aan de Vecht, indirect verwijzend aan de sociëteit van de KNZ&RV, op zwart laten zetten.

Het bestuur kreeg een compliment voor de proactieve aanpak. Voorzitter Keijzer werd zelfs even stil van al deze onverwachte, en volgens Keijzer, schaarse waardering. Maar het bestuur kreeg uiteraard ook kritiek vanwege het onvolledig informeren en begeleiden van de nieuwe cateraar over de specifieke wensen en mores van de Vereniging. Er volgde een levendige discussie, waarvan een groot deel slecht te volgen was vanwege het wegstervend geluid. Overigens goed om te vermelden dat tijdens de goedkeuring van de begroting voor 2015 door de vergadering werd aangedrongen om een klein deel van het indrukwekkende eigen vermogen op te offeren voor verbetering van de geluidsinstallatie en microfoons.

Het bestuur verweerde zich op de kritiek met betrekking tot de uitbater met de mededeling dat er wel degelijk informatie was overgedragen aan de nieuwe cateraar. Uit de toelichting blijkt ook dat het beeld dat de cateraar heeft, niet geheel helder is. Klaarblijkelijk blijft communicatie een gebrekkige poging tot wederzijds begrip. Keerzijde van de medaille, het bestuur wilde de uitbater ook niet afschrikken met slechts de beperkingen van de Vereniging.

*Van boven naar beneden:
Stilte voor de storm
Het Bestuur is er klaar voor.
Voorzitter Keijzer opent de vergadering.
Koeleman vertelt.
Monique Splinter notuleert.
De bomvolle zaal.*

Mondige leden.

Al snel in deze discussie vroeg Erelid Cees Wolzak de microfoon en las luid en duidelijk zijn recente brief aan het Bestuur voor aan de vergadering. Strekking van het verhaal van de heer Wolzak is dat hij zich

ernstig zorgen maakt. De discussie tijdens de ALV moet niet gaan over het functioneren van de cateraar maar over het feit dat de eens zo toonaangevende, innoverende en machtige KNZ&RV met zijn roemrijke sportieve verleden verworpen is tot een 'restaurant aan de Vecht'. Wolzak benadrukte dat de Vereniging er is voor leden en gasten van leden en voor passanten. De Vereniging dient een betaalbare, kwalitatieve en kostendekkende exploitatie te verzorgen. Het is te overwegen de verliezen van zo een model ten laste te laten komen van de algemene middelen. Wolzak zei letterlijk: "We zijn er niet om geld te verdienen maar om een vereniging te zijn voor al onze leden." Daarna wilde de heer Wolzak stemming over zijn motie.

De heer Van Amstel wist te vermelden dat het, strikt genomen, niet tot stemming kan komen aangezien het punt niet geagendeerd is voor deze ALV. Voorstel door de vergadering is in elk geval de stemming te peilen over de constatering van Wolzak. Peter Elmers vroeg namens de Buffet commissie het woord. Elmers gaf toe te laat bij elkaar gekomen te zijn als commissie. Tevens meldde Elmers dat de voorzieningen in eigen beheer kwalitatief de beste optie is. Het Bestuur wil dat risico echter niet lopen. Mogelijk is het verstandig de leden daar over te laten kiezen als de verschillende scenario's zijn uitgewerkt door het bestuur.

Elmers benadrukte dat deze uitbater slechts drie weken geleden van start is gegaan. "Geef ze nog een kans. Het zal ook niet direct goed gaan. Ze moeten de mensen nog leren kennen."

Reces om stelling en stemming te bepalen

Het bestuur gaat in reces en komt met de volgende stelling voor de ALV gedestilleerd uit de Brief van de heer Wolzak.

De vergadering wenst:

- De sociëteit is van de leden en voor leden
- Toegang alleen voor leden en gasten van leden
- Passanten die lid zijn van een bij het Watersportverbond en Roeibond aangesloten vereniging zijn van harte welkom.
- Dat geldt ook voor bezoekers van reciproke verenigingen
- Partijen van nautisch gerelateerde externe organisaties zijn mogelijk.

In het najaar volgt evaluatie en beoordeling van de huidige situatie. Dat zal aan de ALV worden voorgelegd en tevens een inschatting van de financiële consequenties van dit besluit. De vergadering was het met overweldigende stemmen eens met de stelling.

Jacob Jan Stuyt benadrukte tot slot dat veel belangrijker is te realiseren dat we op zoek moeten naar een partner die op lange termijn aan de KNZ&RV verbonden is. Die in staat is het clubgevoel en het familiegevoel te creëren. Een partner die de leden weer thuis laat voelen. Stuyt benadrukt dat dit gevoel de laatste twintig jaar beetje bij beetje is kwijtgeraakt. "Dat gevoel moet weer gerealiseerd worden in tegenstelling tot het nastreven van commerciële ambities." besluit Stuyt.

Financieel verslag, begroting en goedkeuring kascommissie

Guido van Berkel gaf een toelichting op het financieel verslag van 2014. Opvallend is een mooi resultaat in 2014. Het bestuur benadrukt het feit dat alle activiteiten kostenneutraal moeten zijn voor de Vereniging, met uitzondering van de activiteiten voor de jeugd en de wal. Die laatste twee kunnen een bijdrage verwachten uit de algemene middelen.

lees verder op volgende pagina

Welvarende Vereniging

In scherp contrast met de bovenstaande discussie over de kosten van een uitbater meldt de kascommissie in haar samenvatting dat de KNZ&RV een welvarende vereniging is. De kosten blijven binnen de begroting, de opbrengsten op peil. In de loop der jaren is er een solide financiële positie opgebouwd met een indrukwekkend eigen vermogen. De vergadering keurt vervolgens het financiële verslag en de begroting 2015 met overtuigend applaus goed.

De Koning is dood, leve de Koning

Na de pauze stelt het bestuur een nieuw bestuur voor aan de ALV. De ALV bedankt de aftredende bestuursleden met luid applaus en benoemt het nieuwe bestuur.

Aftredende bestuursleden:

Pieter Keijzer - voorzitter treedt volgens rooster af.
 Guido van Berkel - penningmeester treedt vervroegd af.
 Gijs Maks - commissaris roeien treedt volgens rooster af.
 Wim Zindler - commissaris zeilwedstrijden treedt volgens rooster af.

Nieuwe bestuursleden:

Guido van Berkel - voorzitter.
 Jaap Arts - penningmeester.
 Harald Kruihof - commissaris roeien.
 Dirk-Jan Zweers - commissaris zeilwedstijden.

Secretaris spreekt Voorzitter toe... (Oud) Penningmeester/(nieuwe Voorzitter) overhandigd (oud) Voorzitter het afscheidspresent.

Het traditionele gehannes met het op-/afspelden van de insignes

Voorzitter spreekt oud Penningmeester/nieuwe Voorzitter toe...

(Oud) Ondervoorzitters Roeien en Zeilen

Het slotwoord door het ouste aanwezige Erelid: W.P. Waller

En de buffetcommissie stelt zich voor: v.l.n.r. Ellen Visser, Marleen Stam, Florence Sluis, Bart Mouwen en Peter Elmers

De Penningmeester Gudi van Berkel overhandigd Voorzitter Pieter Keijzer een magenta doosje waar, na openen, een oude penning van de Koninklijke uit 1848 in blijkt te zitten.

Nieuwe Ledenavond

Helaas staan de namen niet bij de foto's, daar de redactie niet alle nieuwe leden herkent.

Op vrijdag 20 maart werden de nieuwe leden en hun referenten ontvangen in de Sociëteit. Na registratie van persoon en uitreiking van das werd er geborrelt in de Pampusbar. Daarna aan tafel werden de

novieten van de nodige informatie over onze Vereniging voorzien, e.e.a. ondersteund door beeld en geluidmateriaal. Voor de nieuwe leden en hun referenten een fijne avond en een goede start!

Alle nieuwe leden:

Naam

Ir. M.L. Aalberts
Mr. R.H. Bekker
R.A. Boekestijn
Y. Bosma
Drs. J.A.F. de Bruijn
T. Buurman
Drs. D.A.M. van Echtelt-Willig
Mr. A.P. Fijn van Draat
Ing. J.W. van Gils
Drs. A.H. Goosen-Gravendijk
Mr. D.Q.C. Hoen
J. Jeltjes-van Kranenburg
S.E. Kramer
Mr. A. Kroezen
R. Kuiper
Mr. A.M.G. van der Laan
B.J.H. van Liemt
G.H.W. van Loenen
Mr. drs. TH. L. van Maaren
Drs. A.J. Michels
S. Nagtglas Versteeg
D.G. Nijhuis
G.L. van Oosten Slingeland
F.C. Paauwe
M.M. Rauwerda
H.H. de Roo
D.M.B. Smelt-Janssen
D. Snoek
Drs. D. Stilma
J.W. Toetenel
G.A. Verwelius
I.M.C. Visser
A.J.C. van Voorst

Referent

P.C. van Emmerik
J. Geesink
N. Andriess
E. van der Ley
E. Wiertsema
C.J.E. Brugma
P. Reedijk
V. van den Brekel
J.E. Tempert
P.M. Wilkens
W.J. Oosterveld
C.P. Zeilstra-Rieffe
F. Daarnhouwer
R. Scheers
Zie art. 9 lid g van de Wet,
Th.E. Warnderink Vinke
P. den Haan
I.M.P. Visser
F. Six
T. Algera
J. Stuyt
A. de Jong-Ruben
J. Lambert
E. Wiertsema
C. Arkink
F. Wentink
L. van Holthe-Slik
T.E. Warnderink Vinke
K. Dronkert
D.J. Zweers
W. van Rootselaar
J. Keller
R.P.L.G. Giele

Referent

J.M.A. Yntema
M. Jonk
F. Mijnlief
P. Burggraaf
T. Twaalfhoven
C.F.P. Verholt
J. Metz
H. Nederlof
C.T. Smid
M.E. Noordenbos-Huber
R. Houtman
M. Greeve
S. Bezemer
D. de Kock
F.G. van Beuningen
J. Heuzeveldt
N. Stuyt
J. ter Haar
D. Hudig
P. Reedijk
M. Tiemstra
J.E. Tempert
R. Steinmetz
A. Dobbelman
L. De Kleine
E. van Holthe
F.G. van Beuningen
M. van Beek
A. Verduyn
S. Coronel
A. Roesink
P.L. Nieuwenhuys

Referent

M. van den Adel
H. van der Eijk
E. Bramervaer
R. van der Ley
M. van Beek
P.P.M. Loeff
J. Fock
D. Platteel
V.G. Bloem
A. Dobbelman-Franssen
F.E.M. Roelofs
M. van Bommel
V. Bakhuizen
V. van den Brekel
P. de Koster
M. Hoogendijk-Kroes
A. Dobbelman
J. Meurer
S. Algera
P. Schaling
G. Lamsvelt
E. de Lange
C. Ramuz
M. van Beek
D. Platteel
S. van Holthe
A. van Vollenhoven
K. Gramkow
H.D. Nanninga
J. de Metz
T. Wissenraet
J.W. ten Broeke

Startschot 28 maart 2015

Op zaterdag 28 maart startte het seizoen met een volgepakt programma:

's Middags al was door de Zeilwedstrijdcommissie een geweldig leuke activiteit opgezet met een workshop splitsen, zodat meer schepen van nautisch verantwoord touwwerk kunnen worden voorzien. Er werd enthousiast geoefend met "knopen en splitsen". Circa 20 leden namen deel aan deze educatieve cursus. Vanaf half vijf vulde de sociëteit zich met leden en ving de borrel aan. Het was voor velen een gezellig weerzien en met een waterig zonnetje in het Westen lonkte het water voor zeil- en roeiplezier. Voor de kinderen was de Piet Heinkamer omgetoverd tot bioscoop met films van onder andere de Kameleon. Tegen zes uur werd zoals elk jaar door Dick van de Poll het startschot gelost. Het echte "startschot" lukte dit jaar in één keer, een goed voorteken voor het vaarseizoen! Vervolgens werden de stoelen bij elkaar geschoven voor een interessante presentatie door Rijkswaterstaat over het project Schiphol-Amsterdam-Almere waarin het aquaduct onder de Vecht, de wegverbredingen van A9, A1 en A6 en alle daar bij behorend denk- en rekenwerk uitvoerig werden behandeld. Ongeveer 80 leden woonde deze boeiende presentatie bij en velen besloten de avond met een aangename maaltijd met elkaar.

De Walcommissie

Midden boven:
Workshop Knopen en Splitsen.

Rechts boven:
Pieter Keijzer opent het seizoen, proost!

Links:
Weer bijpraten na de winter.
Dick van de Poll als schutter.

Onder:
Drukte rond de bar en een interessante presentatie over de werkzaamheden aan de snelwegen rondom Muiden.

Vincent Dik en Peter Rauwerda: leeraar en trotse leerling

Jong geleerd...

Lieke den Biggelaar in haar winkeltje

TE KOOP

Aquanaut drifter 1250 as (One off)

'AQUITANIA'

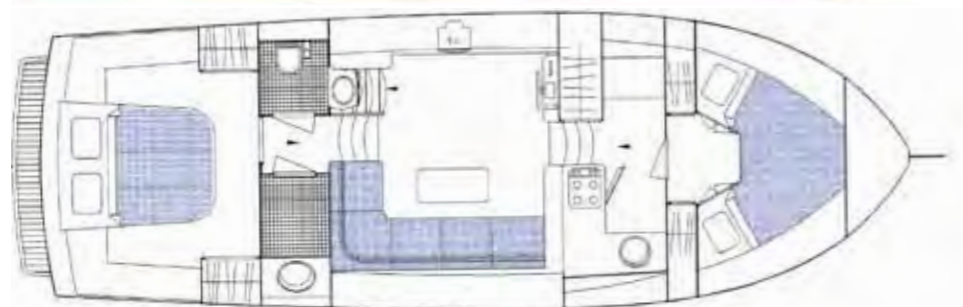
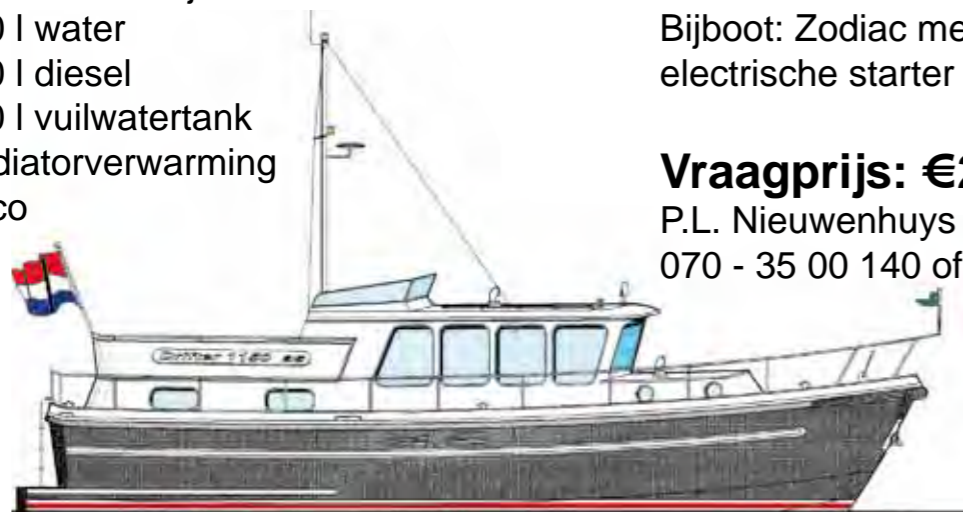
Bouwjaar: 2008, Werf Aquanaut, Sneek
(ingeschreven in het kadaster)
L.o.a.: 12.65 m, b: 4.10 m, d: 1.10 m
Motor: Perkins Sabre 148 pk

Binnen en buiten besturing
Vrije loop rondom
Hydraulische boeg- en hekschroef
Hydraulische ankerlier en maststrijkin-
richting
Electrische davids
Onderhoudsvrij kurken dek
800 l water
800 l diesel
250 l vuilwatertank
Radiatorverwarming
Airco

Agregaat
Omvormer 220 V
GPS
Dubbel glas
Was-/droogmachine
4-pits gastoestel
Oven/magnetron
Zeer complete inventaris
4 vaste slaappleatsen (uitbreiding tot 6)
Douche en electrisch toilet
TV

Bijboot: Zodiac met 6 pk Yanmar met
electrische starter

Vraagprijs: €290.000,-
P.L. Nieuwenhuys
070 - 35 00 140 of 06 291 00 291

Zelf een schip bouwen

Een eigen schip bouwen is de droom van menig kind. Met name jongtjes (sorry dames) hebben het idee dat ze met hamer en spijkers heel wat mans zijn. Een aantal weet deze droom ook te realiseren. Maar hoeveel van deze projecten eindigen aan de hanenbalken van een schuur of garage?

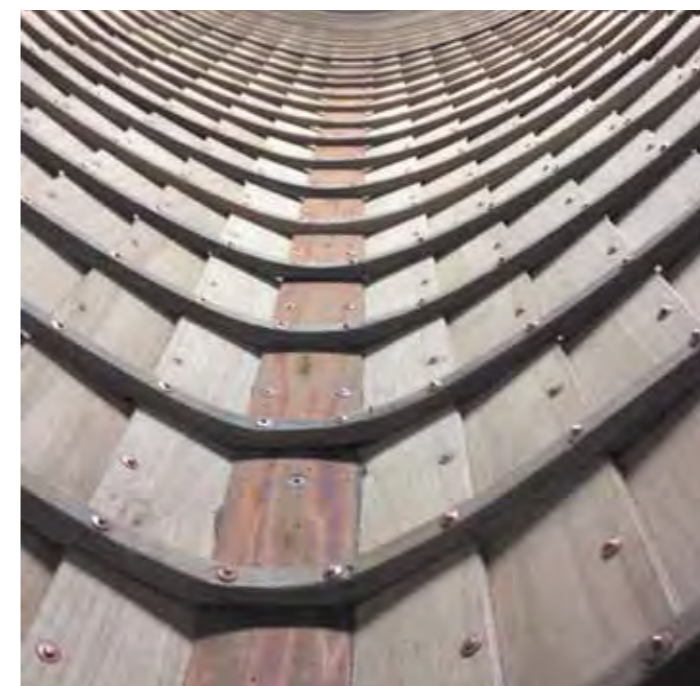
De droom volgen, dat is het devies. Meestal komt dit neer op het maken van mooie plannen, nog mooiere schetsen en als het echt serieus wordt lange gesprekken met ontwerpers. De volgende fase is de zoektocht naar de juiste werf die het project aan kan. Als die gevonden is komt de vraag of deze werf wel tijd (en zin) heeft om het project uit te voeren. Het merendeel heeft niet het geduld al deze processen te doorlopen en investeert in een standaard (al dan niet nagel nieuw) jacht, met een standaard uitrusting (voor een standaard verblijf tussen de palen?).

Aan de toeg zal de kersverse eigenaar het echter niet nalaten om te vertellen over zware onderhandelingen met de vertegenwoordiger van de werf en hoe zijn jacht toch echt wel persoonlijke elementen heeft en toch niet helemaal standaard is. Nieuw gebouwd? Ja. Zelfgebouwd? Nee. De droom vervuld? Ik denk het niet!

Wat hierboven beschreven is is niet zelf een schip bouwen. Het is een goede poging een droom te verwezenlijken. Ik heb zelf ook pogingen ondernomen, op jonge leeftijd maar ook nog recent, met wisselend resultaat. De hanenbalken kennen mijn projecten inmiddels ook. Voor de Bij Vlagen zouden we graag het verhaal van uw uitgekomen droom willen publiceren. Het verhaal van met eigen handen, bloed, zweet en tranen een eigen schip bouwen. Daar zijn we naar op zoek.

In de eerst volgende Bij Vlagen reserveren wij nu al ruimte voor het verhaal van ons lid Anton Mulder, scheepsbouwer te Muiden, over het bouwen van een Cornish Pilot Gig. Wie volgt?

Paul Koch

3300 koperen klinknagels

Geschiedenis

De uiterste zuidwest hoek van Groot-Britannië, Cornwall en de Scilly eilanden staan bekend om zijn ruige kuststrook. In de tijd dat de wind voor de voortstuwing zorgde, en de navigatie minder nauwkeurig was, was het belangrijk om een goede loods aan boord te hebben die goed op de hoogte was van de lokale situatie.

De Scilly eilanden, gelegen op de aanlooproute vanuit de nieuwe wereld, bleken al snel een goede uitvalsbasis te zijn van waaruit de loodsen aan boord werden gebracht om de schepen te begeleiden op hun route door het kanaal. De regel was in die tijd dat de eerste loods die zich bij een schip melde de klus kreeg. Het was dus zaak om op een veilige en vooral snelle manier van de eilanden naar de te passerende schepen te komen. De Pilot Gig is ontwikkeld om aan deze vraag te voldoen. Zes roeiers en een stuurman brachten de loods naar het schip. De loods betaalde de gig crew voor deze dienst.

Binnen de geldende overheidsregels evolueerde de Gig tot de snelste zeewaardige sloep van die tijd. Eén van de beperkende overheidsregels was bijvoorbeeld dat een sloep maximaal zes roeiers mocht hebben, omdat ze anders de douane te snel af waren.

Smokkelen met gigs was een andere bron van inkomsten voor de kustbewoners in zuidwest Engeland. Tochten naar Frankrijk werden daarbij veel gemaakt. Rond 1840 schijnt er zelfs een bemanning een smokkeltocht van ruim 250 zee-mijl gemaakt te hebben. De gig waarin dit gebeurde was de Bonnet en daarin wordt nu nog steeds wedstrijden gevaren.

Heintjes en Heinen stellen zich voor...

RSFeve zeilers

C wedstrijdgroep

Wedstrijdgroep A

Gouden groep

Gele groep

Wedstrijdgroepen B&C

Oranje groep

Groene groep

Gouden groep

Paarse groep

Rode groep

Gouden groep

29ers

Na een winterslaap van drie maanden zijn sinds begin maart van dit jaar de 29er zeilers uit Muiden/Loosdrecht weer met de trainingen begonnen.

Gezien het weer in deze tijd van het jaar en de temperatuur van het water zijn de eerste trainingen in Loosdrecht.

Onder begeleiding van Imp de trainer gingen 4 boten vol goede moed en met warm aangeklede zeilers het water op. Uiteraard ging er van alles mis, val losgekomen, hangbroek haak verdwenen...

Maar ondanks dit alles hadden de zeilers weer veel plezier op het water.

Komende periode gaan de 29ers naar Medemblik om te trainen en mee te doen aan de U4 om vervolgens naar Workum te verhuizen voor weer een U4 en de DYR.

Wilt u deze spectaculaire boot eens in levende lijve zien varen, de trainingen worden vanaf 24 mei in Muiden gehouden en bent u van harte welkom op de Noordkop om eens te komen kijken.

De Philippine gaat naar SAIL!

En u kunt mee!

19 t/m 23 augustus 2015

Huur de Philippine voor een dag of dagdeel en bewonder het grootste nautische evenement van Nederland vanaf het IJ in Amsterdam!

Kijk voor meer informatie op www.knzrv.nl of mail naar: Secretariaat@knzrv.nl

Ondertussen op de Pi...

Dit voorjaar zijn er weer bijzonder veel werkzaamheden rond de Pi verricht. Na een succesvol zeilseizoen kon ze wel weer wat aandacht en liefde gebruiken. Gelukkig bood Wim van Rootselaar ons de kans om de hele winter hoog en droog in een loods in Nijkerk te staan en na een milde winter ging het klusseizoen van start.

Ze is in oktober uit het water getild waar we haar ook nog even konden wegen. Het bleek dat we 32,5 ton schoon aan de haak hadden geslagen! Na wat passen en meten is ze de loods in gereden waar ze veilig en droog in haar winterslaap kon gaan.

Met auto's volgeladen met enthousiaste jeugdzeilers zijn we meermaals heen en weer gereden naar Nijkerk om de Pi te voorzien van nieuwe lagen verf en lak. Zwaarden, roer en mast zijn allemaal weer voorzien van een strakke, verse laklaag en ook de kuip heeft een forse behandeling gehad. Daarnaast is zowel de romp, als het dek en het dekhuis weer voorzien van een vers kleurtje. Namens het hele OT van de Philippine wil ik graag alle leden bedanken voor het bieden van deze mogelijkheden en in het bijzonder Wim van Rootselaar, voor zijn uitzonderlijke inzet voor de Pi. We kunnen dit jaar weer stralen op het Markermeer en omstreken.

Adriaan den Haan

Het Pi-uitje!

Vrijdag 6 maart was het weer tijd voor het jaarlijkse Philippine uitje. De locatie en de activiteit waren nog niet bekend gemaakt. Het enige wat vast stond was dat het een super leuke avond ging worden. Toen (bijna) iedereen op Amsterdam Centraal stond, liepen we in de richting van het centrum. Toen een half uur later iedereen aan tafel zat kon de avond toch echt beginnen. Nadat alle happen en dranken opgegeten en gedronken waren zette het gezelschap koers naar de volgende activiteit. Na enige hints waren gegeven wist nog steeds niemand wat de volgende activiteit zou worden. Handschoenen en een treinkaartje naar Amsterdam Sciencepark was het enige wat we nodig hadden. Toen we de Jaap Eden baan zagen viel het kwartje... Want wat is de Philippine zonder water... Helemaal niks! Dus zelfs in de winter moeten we een manier vinden om toch te genieten van de avond was dus ook; curlen! Met spikes onder onze schoenen stapten we een beetje onhandig op het ijs. Nadat er wat deuken in het ijs zaten en vele stenen waren gegooid was er toch echt een terechte winnaar.

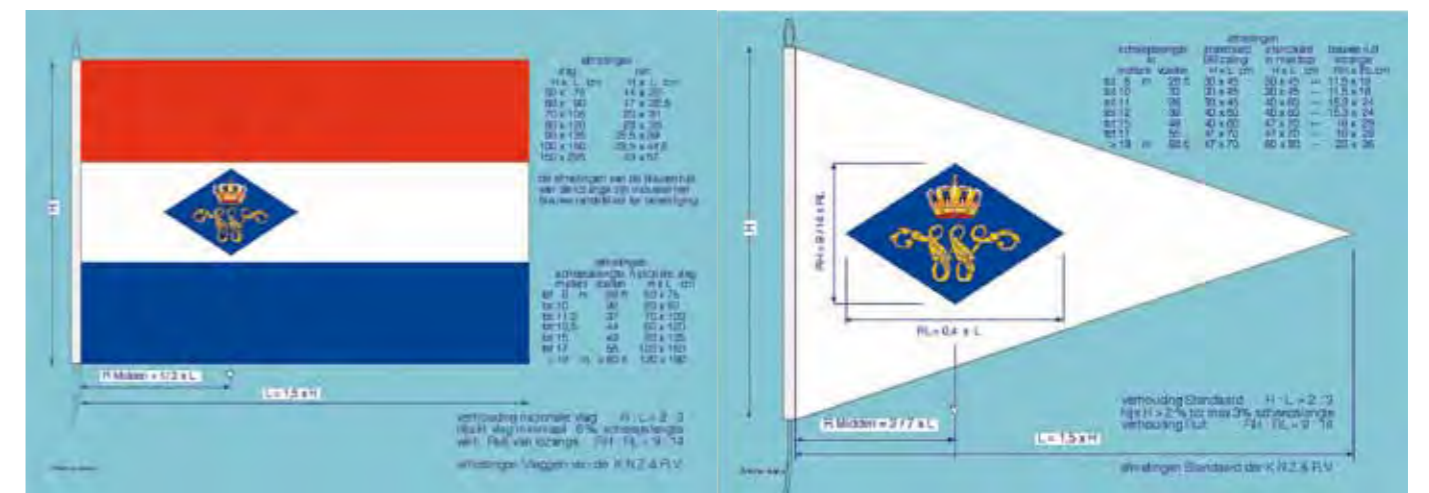
Het team kreeg een "grote" beker en ging daar trots mee op de foto. Maar ja, hoe moeten we die grote beker mee de trein in nemen? Daar had de organisator van het curlen over nagedacht. Aan het einde van de avond kregen we een klein maar toch memorabele trofee mee, die inmiddels een speciaal plekje heeft aan boord.

Eke de Vries

Vlag en Wimpel

Jan Romke de Vries

Nieuwe Filippi 8+ MIRAGE gedoopt!

“Met dit goddelijke water van de Vecht -Uw thuiswater- doop ik U MIRAGE en wens ik U en Uw bemanning een behouden vaart met...vooral veel snelheid” met deze historische woorden liet Thysa Witteveen dit goddelijke water ruimschoots over het dek van de nieuwe Filippi 8+ stromen, waarmee de doop van de MIRAGE een feit was. Dit was natuurlijk een gedenkwaardig moment voor Thysa en Michiel Witteveen, de KNZ&RV en alle roeiers die hierbij aanwezig waren - het was zaterdag 20 december en alle aanwezigen trotseerden een “dikke BF 6” om dit mee te mogen maken. Inmiddels werd de 2e Magnum champagne ontkurkt om de glazen nogmaals te vullen...en zo werd onder luid applaus een toast uit gebracht op Tysa en Michiel...en de MIRAGE natuurlijk.

Een dankwoord memoreerde hoe het zo na een lange zoektocht zo gekomen was. Diverse achten werden beken...totdat uiteindelijk de Fa ROEIGOED (importeur van Filippi) belde, dat een speciale 8+ waarin de nationale jeugd ploeg op de Bosbaan trainde voor deelname aan het WK in Hamburg, direct na het WK te koop zou komen. Dit mooie race monster werd vervolgens op de Bosbaan geïnspecteerd (foto 1), waarbij genoemde jeugd ploeg en hun coach lovend commentaar gaven. Vervolgens contact met Michiel en binnen een paar minuten na ontvangst van de “Bosbaan foto” seinde Michiel terug...DOEN!

En toen begon het WK voor jeugd tot 23 jaar op 10 augustus in Hamburg...guess what...onze Nederlandsche jeugd ploeg werd 2e achter Duitsland en won daarmee ZILVER!
Kortom die Filippi Acht heet nu MIRAGE met Muiden als thuishaven en met dit schip is inmiddels op 22 maart 2015 de Head of the River geroeid door een complete KNZ&RV ploeg!

Gijs Maks

NB voor fijnproevers: Bouwjaar 2014, Rompvorm F41, Breedte 56cm, Lengte 17m63, Roeiers gewicht van 85kg tot 105kg, Boot gewicht 96-98kg.

Gijs memoreerd de lange zoektocht

Verkleumd publiek

Bloemen en een zoen voor Thysa

Pieter Keijzer mailde de volgende tekst en deze gedenkwaardige woorden die wij u niet willen onthouden: *Thysa, Michiel, de doop van de Mirage zaterdagochtend was een belangrijk moment voor de KNZRV. Het markeert het succes van het roeien bij onze Vereniging. Wat een actie van enkelen was, is een voorbeeld voor velen geworden, getuige ook het aantal Berlagebezoeken dat ondertussen plaatsvindt. Michiel, dat een mooie outing ergens vorig jaar ertoe geleid heeft dat jij zo enthousiast werd, dat niet alleen deelname aan de Head resulteerde, maar uiteindelijk ook deze genereuze geste, is een geluk voor de KNZRV. Waarvoor ons aller hartelijke dank! Het zal in de annalen zijn plek vinden dat we vanaf nu gelijkwaardig de strijd op het water (van de Amstel) kunnen aangaan. Dus nu allemaal op de ergometer, het kan alleen nog maar aan ons liggen! Alle goede wensen en groet, Pieter.*

Michiel Witteveen schenkt het 'goddelijke water'

KNZRV op de Head of the River 2015

Klaarmaken en oproeien naar de start

De vaste supporters op de kant

Op 21 maart 2015 heeft voor de tweede keer de KNZ&RV Acht aan de Head of the River deelgenomen. Deze wedstrijd van Amsterdam naar Ouderkerk a/d Amstel voor het Kampioenschap van de Amstel is een van de oudste Nederlandse wedstrijden. Het kampioenschap voor de heren werd voor het eerst in 1933 geroeid en gaat over zo'n kleine 8 km.

Na een eerste deelname van KNZ&RV met de oude, trouwe Koningin Beatrix in 2014 heeft dit jaar de gloednieuwe Mirage haar vuurdoop beleefd. De aanloop van zo'n veteranenploeg naar de wedstrijd ving aan in september maar is voorwaar geen sinecure gebleken. Het weer (vorst & storm) gooide roet in het eten daar waar we natuurlijk het liefst op water in de boot trainten werden we, tot ergernis van velen, veroordeeld tot de ergometers in de hal van de sociëteit. Een stuur die voor een aantal weken uitgeschakeld bleek, maar dankzij een nimmer aflatende inbreng en de immer kundige aanwijzingen van coach Katinka Kaal die ons vorig jaar ook zo sterk trainde en onze eigen super stuurvrouw Sophie Flier heeft ploeg relatief beter gepresteerd dan in 2014. Chapeau voor deze twee keien van dames die deze ploeg van goedwillende heren veteranen zo wisten te vormen en kneden. Trainingen op de Vecht en de laatste paar weken op de Amstel vanaf de prachtige locatie van de Hoop, alwaar wij de afgelopen weken zeer gastvrij onthaald zijn en onze

Mirage dankbaar een tijdelijke ligplaats heeft gekregen vormde de opmaat naar de wedstrijd. De harde polaire wind maakte het deze editie niet eenvoudig, helemaal niet nadat we ons het snot voor de ogen geroeid hadden naar Ouderkerk en we weer terug, tegen de wind in, naar de Hoop konden roeien. Het resultaat is dat met een tempo van tussen de 26 en 27 halen per minuut de afstand in 32:17,2 werd afgelegd. Dat is iets langzamer dan vorig jaar, maar de omstandigheden waren dan ook wel zwaarder.

Michiel in team Breda 2

Trots zijn we dat we de Tromp/Hoop combinatie dit jaar met 20 seconden voor waren, daar waar we vorig jaar 52 seconden langzamer waren. Dit jaar zijn we als 46ste geëindigd in een veld van 59, terwijl dat vorig jaar een 53ste plaats was binnen een veld van 64. Waar vorig jaar de kampioen in de HVE8+ een tijd van 26:04 heeft neergezet, was dat dit jaar 27:16 oftewel 1:12 langzamer dit jaar, terwijl de KNZ&RV er slechts 0:59 langzamer over heeft gedaan. Na al deze cijfers mogen we toch rustig concluderen dan uw Koninklijke Acht ploeg voorwaar progressie heeft gemaakt!!! Deze prestatie is slechts mogelijk gemaakt door de eerder genoemde dames Katinka en Sophie, de invallers, François Six, Waldo Berenschot, Pim Boerma, Justus Heuzeveld en Frank Bos met speciale dank voor Ferrand op ten Noord, Gijs Maks en in het bijzonder Folkert Goedkoop als gedreven reserve stuurman. Daarenboven de nimmer aflatende ondersteuning van onze supporters aan de wal die de ijzige wind langs de Amstel trotseerden op fiets en brommobiel. Het simpele feit dat er voor een tweede opeenvolgend jaar een Muiden Acht deel heeft kunnen nemen aan zo'n mooie wedstrijd is een indicatie dat het (glad)roeien in de lift zit. Het had niet veel gescheeld of er had ook nog een Dames Acht van onze Vereniging deelgenomen. Wat zou er mooier kunnen zijn dan dat er op de Head 2016 twee Muiden ploegen deelnemen.

Jan van der Pouw

Vlnr: Pieter Keizer (4), Roel Kloos (5), Don Platteel (boeg), Michiel Witteveen (7), Jan van der Pouw (slag), Sophie Flier (stuur), Jeroen ter Haar (3), Gerbrand Visser (2), Niels Ysbrandy (6)

Vechten op de Vecht

Terwijl niet-roeiend Nederland zich verdringt in de Albert Heijn om de paasinkopen te doen, bereid de Tante Agaath zich voor op een gevecht in Weesp: Vechten op de Vecht 2015. Deze wedstrijd is al jaren de opening van het nieuwe roeiseizoen. Oorspronkelijk begonnen als sloeproeiwedstrijd, doen er in de loop der jaren steeds meer gigs mee. Dit jaar in de dames klasse 7 teams en twee daarvan zijn van de KNZ&RV. Team 5.0 in de Majestie en Tante Agaath in de Royal Blue.

De start vindt plaats in de kom van Weesp. Een voor een worden de boten weggestart en de tijd gaat in als je de oude sluis uit roeit. De afstand is iets meer 11 kilometer, start dus in het centrum, de Vecht op en eindigt na een draai in de buurt van de Hinderdam bij de brug in Weesp. De gig is een eenheidsklasse. Het voordeel daarvan is dat als je een tegenstander voorbij gaat, je daar van wint, word je voorbijgelopen, dan verlies je. Zaak dus je concurrentie in het oog te houden.

Na een aantal jaren wedstrijden weet je voor welke boot je ongeveer moet blijven en wie "onhoudbaar" is. De Tante Agaath heeft de mazzel voor deze directe concurrenten uit te starten. De Irene Too en de Treasure. Beide teams zijn eigenlijk altijd net iets te sterk maar de ambitie is ze op een dag te verslaan. En vandaag kan zo een dag zijn. We kunnen ze in ieder geval mooi in het vizier houden. Als het goed is. Met een heerlijke roeitemperatuur, een bedekte lucht en net iets te veel wind gaan we van start. Direct na de startlijn draaien we stuurboord uit de Vecht op. De boot loopt goed. Er is rust, er is kracht en we hebben Hellen Goorse als fantastische stuurvrouw.

En al snel lopen we de eerste twee gigs in. Dat geeft kracht. En macht. Roeien lijkt vanzelf te gaan. De Treasure is al laatste gestart. Hoewel nog ver achter ons kunnen we zien dat de Irene too toch langzaam maar zeker oploopt. Beetje gas er maar op dan.

Het oplopen van de Irene Too duurt langer dan gedacht en de Treasure blijft op gelijke hoogte achter ons. Het loopt wel lekker eigenlijk. Maar in de buurt van de Hinderdam en vlak voor het keerpunt komt de Irene too toch wel erg dichtbij. We horen het geschreeuw van de stuurman. Hellen weet het nog te rekken door korte lijnen te sturen maar direct na het keerpunt worden we dan toch overlopen. Gek hoe dit psychisch werkt. Bij het inhalen zakt de Agaath behoorlijk in. Zelfs de Treasure komt nu oplopen. Die mag ons echt niet voorbij! Na ingehaald te zijn, komt de rust terug en herpakken we ons zelf. We blijven zelfs lang op de kont van de Irene too hangen en we lopen, mede door een paar slimme stuurmanoeuvres, weer uit op de Treasure. Helaas is de race net niet lang genoeg om ver genoeg uit te lopen. Bij de finish blijkt de Treasure toch 24 seconden sneller te zijn. De Irene Too heeft gewonnen. Helaas geen chocolade paashaas voor ons. Team 5.0 heeft zo z'n eigen gevecht. Zij zijn in voorbereiding op de Scilly's en benaderen deze wedstrijd als een training. Na nog een stevige eindsprint gaan zij de Silhouette voorbij en eindigen als zesde.

De Agaath kijkt terug op een super geslaagde wedstrijd. We hebben heerlijk geroeid. Zijn natuurlijk zeer tevreden met een derde plaats en het kleine verschil met onze directe tegenstanders, maar ook door de, niet onbelangrijk, gezellige nazit. Direct na de finish zijn we door de volgboot, bestuurd door Marcel Revet, opgepikt en ontvoerd naar de ark van Steven voor een borrel en een hap, heerlijk in het zonnetje. De kop is er af. Kom maar op met seizoen 2015!

Hanny Tempert

Slag bij Pampus

1999. Team Jubilee op het World Pilot Gig Championship (WPGC), 6e in de A finale.

Slag bij Pampus 2015

In 15 jaar naar een nationaal Gig evenement!

Een mijlpaal voor de KNZ&RV wedstrijd organisatie!

Op 11 april 2015 was het zover... de 15e Slag bij Pampus met 15 dames teams en 13 heren teams, die allen streden voor een zo goed mogelijk resultaat, om daarmee tevens punten te scoren voor de titel Nederlands kampioen Gigueieren 2015.

De eerste Slag bij Pampus

In het jaar 2000 stond het Gig roeien nog in de kinderschoenen en slechts enkele Gig teams hadden de ambitie om aan het WK Gig roeien op de Scilly's deel te nemen, maar naast lokale training waren er toen nog geen wedstrijden op open water.

Op initiatief van de KNZ&RV roeicommissie indertijd, maar vooral door doortastende acties van het toenmalige Gig team "de Jubilee dames", werd de Slag bij Pampus als een informele wedstrijd op de kaart gezet. Het doel was op open water gelijke afstanden als tijdens het WK op de Scilly's te roeien en je als team tijdens de wedstrijd te kunnen meten met andere Nederlandse teams.

Welnu het waren toen slechts een klein aantal teams, maar ons Jubilee dames team had het jaar daarvoor wel een 6e plaats in de dames A finale tijdens het WK op de Scilly's gescoord!

En... guess what.. de slag van dat team - Karen Dronker- roeide ook dit jubileum jaar weer mee met het Jubilee team!

Een mijlpaal voor de KNZ&RV wedstrijd organisatie

In de afgelopen jaren is "de Slag" uitgegroeid tot een nationaal Gig evenement, dat tevens geldt als DE opening van het seizoen.

Het is nu 7 jaar geleden, dat Tjabien Wissenraet en Frouwke Kersch de wedstrijd leiding ter hand namen. En hoe... met elan en originaliteit werd "de Slag" een traditioneel samenzijn van Gig roeiend Nederland, waar serieus wedstrijd roeien en gezelligheid bovenaan staan. Zo is de prijsuitreiking door Tjabien en Frouwke telkens weer een groot feest!

Maar deze uitmuntende wedstrijdleiding steunt natuurlijk op ervaren krachten voor alle wedstrijd elementen: startschip "Haddock", tijdmeting, begeleiding in RIB's, foto's, dus tevens grote dank aan Reinier, Frank, Pieter, Adriaan, Marie-Louise, Thesi, Marc, Maartje en de havenmeesters.

Als dank voor deze mijlpaal en hulde voor Tjabien en Frouwke werd een Magnum Champagne en Port uit het jaar 2000 aangeboden. Daarnaast mocht de roeicommissie alle roeiers een vat bier aanbieden.

De Slag bij Pampus is niet meer weg te denken!

Gijs Maks

De "roeiërs groet" direct voor het KNZ&RV terras en clubgebouw met de nieuwe Gigs "LIBERTY" en "VILT" (bouwer Peter Martin - Fowey) en "ZEEHELD" (bouwer Pete Martin - Scilly's).

Het Tempest team - Scheveningen.

"VILT" en "IRENE TOO"

RIB begeleiding Marie-Louise en Thesi

Gevecht tussen het Tempest- en Roets team.

MAJESTIC still going strong met de Harveys.

EXCALIBUR met Agaath

Team de Toekomst in de Peter Martin Gig "VILT".

"De Prijsuitreiking" regen mocht de pret niet drukken!

"De laatste halen naar de finish" met zicht op Pampus.

De jubilerende wedstrijdleiding Frouwke en Tjapien

EXCALIBUR met Roets

Het startschip Haddock met tijdwaarnemers.

DAMES 3 km race ochtend - 11 april 2015

UITSLAG	Starttijd: 10:30 uur			TIJD	
	RACE	GIG	PLOEGNAAM	MM	SS.HH
1	1	Zeeheld	Amazones	15	47,9
2	2	VI. Hollander	Dames Zee	15	58,2
3	2	Liberty	Chillies	16	23,8
4	3	Neptunes	Gig It	16	35,6
5	1	Vilt	Rode Dreaoken	16	42,1
6	4	Excalibur	Agaath	16	58,4
7	3	Jubilee	Jubilee	17	20,0
8	5	Silhouette	Sp Draecken	17	24,3
9	4	Irene Two	Team Biont	18	4,8
10	5	Treasure	Gogo's	18	14,8
11	7	Majestic	Harveys	18	20,5
12	6	Keet	Avonturen	18	31,7
13	7	A. de Gelder	NW Maermin	18	10,6
14	8	Double Dutch	Roaries	19	18,4
15	6	Royal Blue	Duchesses	19	28,3

HEREN 3 km race ochtend - 11 april 2015

UITSLAG	Starttijd: 11:15 uur			TIJD	
	RACE	GIG	PLOEGNAAM	MM	SS.HH
1	1	Vilt	De Toekomst	14	18,2
2	1	Irene Too	Onderneming	14	51,9
3	2	Zeeheld	Tempest	15	10,0
4	3	VI. Hollander	H2O	15	18,3
5	2	Excalibur	Roets	15	27,7
6	3	Silhouette	Zw. Draecken	15	55,7
7	4	Neptunes	Team X	16	1,5
8	4	Liberty	Haren A	16	4,5
9	5	Jubilee	Mixed Grill	16	22,9
10	5	Royal Blue	Rockies	16	31,1
11	6	Keet	Sterk Spui	18	17,6
12	8	A. de Gelder	Meer mannen	18	43,9

De snelste tijden werden in de ochtendrace geroeid.

De beste verkoopkansen voor uw motor- of zeiljacht

- ✓ Courtage vanaf 4%, no cure no pay.
- ✓ Intensieve promotie op ruim 20 (inter)nationale websites
- ✓ 7 dagen per week bereikbaar tot 21.00 uur.
- ✓ Ook 's avonds bezichtigen.
- ✓ EMCI gecertificeerd en lid NBMS.
- ✓ Verkoopkantoren rondom het IJsselmeer
- ✓ Inruil & inkoop

Meer informatie? Kijk dan op www.zuiderzee-jachtmakelaars.nl of bel ons op 035-2600013 voor een afspraak op één van onze kantoren. Een e-mail sturen kan ook: info@zuiderzee-jachtmakelaars.nl

ZUIDERZEE JACHTMAKELAARS
VERKOOP VANUIT DE EIGEN LIJPLAATS

IJsselmeer • Markermeer • Gooimeer • Veluwemeer • Ketelmeer

OOK ADVERTEREN?

Voor advertenties in Bij Vlagen
neemt u contact op met het secretariaat van
de Koninklijke Nederlandse Zeil- & Roeivereeniging
secretariaat@knzrv.nl

telefoon 0294 26 15 40

(Voor leden van de KNZ&RV geldt een korting van 25%)